

PECETEPA PAȘTELUI

Cu siguranță este un privilegiu să mă aflu aici în această dimineață, în această zi de aniversare a filialei Oamenilor de Afaceri Ai Evangheliei Depline de aici din Phoenix, și să știu că Domnul mi-a acordat o mică parte din aceasta, să fac parte din această părtășie. Vreau să îi salut pe fratele Carl Williams și pe soția sa, pe fratele Stromei, pe ceilalți de aici de la platformă, pe fratele Shores, pe fratele Outlaw, pe slujitori și pe voi toți oameni buni.

² Știți, eu—eu am avut și eu o aniversare săptămâna trecută. Și sunt doar puțintel mai bătrân decât o filială. Cred că el a spus, „Cinci și...ani, pentru filială.”

³ Cineva a spus, zilele trecute, a spus, „Câți ani ai, frate Branham?”

⁴ Eu am spus „Douăzeci și șase de ani.” Și am spus, „Am șters primii douăzeci și cinci de ani. Nu L-am slujit prea bine în acei ani.” Am spus, „Sper că și El o face.” Să-l fac pe El să o facă va fi diferit.

⁵ Dar e bine să fiu aici. Și acum vrem să nu vă răpim prea mult timp. Pentru că noi...Eu sunt—eu mă tem întotdeauna, după ce aud unele dintre aceste mărturii frumoase și lucruri care se întâmplă, pe care eu...și cântări, că voi face ceva care va deranja aceasta. Și am vrut să adaug la asta, dacă ar fi ceva ce aș putea adăuga. Aceste surori...

⁶ Acel frate care a cântat cântarea din această dimineață, fratele de culoare, am apreciat asta, *Ochiul Pe Vrabie*.

⁷ Și aceste surori care au cântat această cântare, care a fost un ajutor pentru mine de când am fost aici prima dată. Eu o am. O am pe o placă și pur și simplu am uzat-o, *Aș Vrea Să Stau De Vorbă Cu El*. Și eu l-am rugat pe fratele Dawson Riley de acolo, prietenul meu, dacă ar vrea, careva dintre ele, dacă ar încerca să le convingă pe acele doamne, dacă ar mai fi aici pe pământ, să o cânte din nou în această dimineață. Și sper că Terry a înregistrat-o. Și presupun că da. Vreau să o iau de acolo, poate, la o placă sau ceva de genul acesta, pentru că îmi place foarte mult această cântare. Și aceasta este a mea...dorința mea este să stau de vorbă cu El. Cred că toți vrem să facem asta. De aceea ne aflăm aici în această dimineață.

⁸ Acum, adunările care urmează, săptămâna viitoare. Este în regulă să menționez? [Un frate spune, „Sigur.”—Ed.] Eu—eu voi fi acasă săptămâna viitoare, la tabernacol, duminica viitoare, pentru serviciul de Paști; sâmbătă seara, duminică și duminică seara. Și apoi mă întorc în California. Voi toți cei din jurul

Californiei, sigur ne bucurăm să vă avem la adunarea de acolo. Și cred că Billy a trimis un anunț greșit. Este...El a spus, „La Hotelul Biltmore,” cred, „unde va fi.” Este...[Cineva spune, „Nu au reușit să îl obțină.”] Nu au reușit să îl obțină. Și este la Eastmont? [„Embassy.”] Embassy, Hotelul Embassy. Așa că oricare dintre cei de la Full Gospel de acolo vă vor anunța, dacă sunteți pe acolo.

⁹ Și apoi ne întorcem de acolo și apoi mă duc în Africa de Sud. Peste doar o lună, ne imbarcăm spre Africa de Sud, ne așteptăm la un timp minunat în Domnul, cam trei națiuni acolo. Așa că noi—noi vă solicităm cu siguranță rugăciunile. Probabil că nu voi mai putea să vă văd, dacă Domnul ne permite să mergem, până când mă întorc. Și sper să am un raport grozav pentru voi când ne vom întoarce.

¹⁰ Ultima dată acolo, cred că Domnul mi-a dat cea mai mare adunare pe care am avut-o vreodată. Și o dată, pentru o chemare la altar...Acum, aceasta este din partea nativilor de pături. Din câte știu eu, au fost treizeci de mii care L-au acceptat pe Cristos la un moment dat. Și ne-am gândit că poate se refereau la vindecarea fizică, pentru că au fost vreo douăzeci și cinci de mii de persoane vindicate odată. Și a doua zi, primarul din—din Durban, care este Sidney Smith, a spus, „Du-te la fereastra ta, uită-te ce trece pe stradă.” Și erau dube încărcate una după alta, pline cu grămezi de cărje vechi și alte lucruri, chiar îngrămădite; la care ei veneau din urmă, băștinașii, care erau în război unii cu alții, veneau pe străzile orașului, cântând *Crede Numai* în limba lor maternă.

¹¹ Vă spun, inima mea a tresăltat. Cum...Când vezi așa ceva, frate Shores, simți atunci că munca ta nu este în zadar. Vezi, ai încercat. Și sper ca Dumnezeu să o repete din nou, nu pentru că—pentru că noi mergem acolo, ci pentru că așteptăm Venirea Domnului.

¹² Și așa cum spunea cântarea, căutam acea oaie mică, pierdută, care este, care... El—El nu va veni până când acea oaie nu va fi înăuntru. Fiecare trebuie să fie în stână. El nu va închide ușa până când ultima nu va fi înăuntru. Așa că, frați slujitori, cu siguranță sunt cu voi, în această dimineață, în încercarea de a căuta acea ultimă oaie. S-ar putea să fie în Phoenix, în această dimineață. Nu știu. Dar când ultima va veri înăuntru, atunci Păstorul va închide ușa.

¹³ [Un frate spune, „Frate Branham?”—Ed.] Da? [„Pot să spun un cuvânt?”] Sigur că poți. [„Am uitat ceva. Am vorbit despre...” Porțiune goală pe bandă.] Este perfect în regulă. [„Și știu, toată lumea uită ceva, din când în când.”] Eu nu uit. [„Oh!”]

¹⁴ Eu sunt cel care trebuie să scriu ceea ce am de gând să spun, aproape. Sunt...De când îmbătrânesc, mi-e mai greu să-mi amintesc, să-mi notez Scripturile și așa mai departe. Pe

vremuri, puteam să aliniez în minte vreo cincizeci de Scripturi și nici măcar...nu treceam peste ele, dar am străbătut multe mile dificile de la acele zile.

15 Așadar, noi așteptăm Venirea Domnului. Domnul să vă binecuvânteze pe toți!

16 Și apoi ajungi aici sus și te gândești...Te așezi aici și îi auzi pe acești oameni mărturisind. Te gândești, „Ei bine, când mă voi ridica, voi spune ceva despre asta.” Apoi, sunt atât de multe de spus, încât ai sta toată ziua să le spui. Dar, cu siguranță vă apreciez pe toți. Fie ca această mică filială să continue să crească. Fie ca fiecare biserică din Phoenix să continue să crească până când vine Isus, este rugăciunea mea sinceră.

17 Acum, cred, doar ca să ne odihnim puțin, să ne ridicăm în picioare în timp ce ne rugăm. Vreți?

18 Dumnezeu Atotputernic, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Care L-a înviat din morți și ni L-a dat ca jertfă, și ca Domn și Mântuitor. Îți suntem atât de recunoscători Ție pentru acest privilegiu pe care îl avem în această dimineață, de a sta în Prezența Ta, cu poporul Tău care a fost răscumpărat și care așteaptă a doua Sa Venire glorioasă, ca să ne primească la Sine. Dacă există păcat printre noi, Doamne, curăță-ne cu isopul Tău. Și ne rugăm, Tată Ceresc, ca Tu să vindeci orice bolnav care se află în mijlocul nostru.

19 Și dacă ar fi, din întâmplare, cei care nu Te cunosc, în acest mare botez al Duhului Sfânt pentru care ne luptăm cu atâta ardoare, și spunem că este o necesitate, conform Scripturii pentru această ultimă zi, ne rugăm, Doamne, ca El să cadă peste noi toți, astăzi, și să ne boteze din nou în Trup, și să-i aducă și pe cei care sunt afară, de asemenea, înăuntru, Tată.

20 Binecuvântează-ne în timp ce citim Cuvântul Tău și ne străduim să spunem ceea ce este Adevărul din Cuvântul Tău. Închide gura noastră la ceea ce este neadevăr și deschide inimile și gurile noastre la ceea ce este Adevăr, în timp ce ne încredințăm Ție. Folosește-ne gurile pentru a vorbi, și urechile pentru a auzi și inimile pentru a primi. Căci o cerem în Numele lui Isus, Care a rânduit să fie așa. Amin.

21 Aș dori să citesc din Sfântul Cuvânt, trei locuri din Biblie. Și dacă doriți să le însemnați, și doriți să le continuați, să le citiți pentru informații suplimentare, aș fi foarte bucuros dacă le-ați nota. Locurile pe care le voi citi sunt Matei 28:1-10, și apoi Apocalipsa 1:17-18, Romani 8:11. Și pot să le repet din nou. Și acum Matei 28:1 la 10, Apocalipsa 1:17 la 18 și Romani 8:11.

22 Acum ne apropiem de Paște. Și în timp ce vă luați locurile și le notați. Cred că săptămâna aceasta care vine este cea mai istorică și importantă săptămână din toate săptămânile anului. Cred că cel mai mare lucru pe care îl vom sărbători săptămâna

aceasta, săptămâna care vine, a fost cel mai mare eveniment care a avut loc vreodată pe pământ. Nu cred că nimic nu ar putea să-l depășească. Voi spuneți, „Ei bine, răstignirea a fost importantă.” Dar mulți oameni au murit, mulți oameni au fost răstigniți, chiar în aceleași zile ale Domnului nostru. Dar a fost doar Unul singur dintre ei Care a înviat din morți. Asta a pecetluit totul.

²³ Acum vreau să citesc. Și acesta este un fel de mic mesaj înainte de Paște, cu voia Domnului, de aproximativ patruzeci de minute. Acum să citim din Evanghelia Sfântului Matei, începând, cu capitolul 28.

La sfârșitul zilei sabbatului, când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Maria au venit să vadă mormântul.

Și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ: căci îngerul Domnului s-a pogorât din cer și, venind, a prăvălit piatra de la ușă și a șezut pe ea.

Înfățișarea Lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea Lui albă ca zăpada:

Și de frica Lui cutremurații au...străjerii (iertate-mă) au tremurat și au rămas ca niște morți.

Și îngerul a luat cuvântul și a zis femeilor: Nu vă temeți: căci știu că voi îl căutați pe Isus, care a fost răstignit.

El nu este aici: căci a înviat, după cum zisese. Veniți și vedeți locul unde zăcea Domnul.

Și duceți-vă repede de spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți: și iată că El merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea: iată, v-am spus lucrul acesta.

Și ele au plecat repede de la mormânt cu frică și cu mare bucurie; și au alergat și au dat de veste ucenicilor.

Și pe când se duceau ele să le spună ucenicilor, iată că le-a întâmpinat Isus și le-a zis, Bucurați-vă. Iar ele s-au apropiat și i-au cuprins picioarele și I s-au închinat.

Atunci Isus le-a zis: Nu vă temeți: duceți-vă de spuneți fraților Mei să meargă în Galileea și acolo Mă vor vedea.

²⁴ Și Apocalipsa, capitolul 1, și versetul 17 și 18.

Și când L-am văzut, eu am căzut la picioarele Lui ca mort. Și El Și-a pus mâna dreaptă peste mine, și a zis, Nu te teme; Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă:

Eu sunt cel viu, și am fost mort; și iată, că Sunt viu în vecii vecilor, Amin; și țin cheile morții și ale locuinței morților.

25 Și în Cartea Romani, capitolul 8 și începând cu versetul 11.

Și dacă Duhul celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, cel ce a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare prin Duhul Său care locuiește în voi.

26 Acum am încrederea că Domnul Isus va adăuga binecuvântările Sale la citirea acestor Cuvinte. Dat fiind că, Paștele, l-am întipărit în inima mea ca fiind cea mai mare adunare, sau cel mai mare eveniment al—al anului.

27 Vreau să vă rog să mă iertați un moment. Nu vi se pare că volumul este prea ridicat, un fel de zgomot? Este în regulă? Se aude bine așa? Oh! Nu se aude. E mai bine așa, chiar așa? N-am vrut să mă apropii prea mult.

28 Acum, de ce spun asta, este pentru că, de Paște, El a dovedit ceea ce a spus Biblia. Toată Scriptura care a fost scrisă despre El că va face, El și-a pecetluit Mesianitatea atunci când a înviat din morți, pecetea Paștelui. Avem mult de vorbit astăzi referitor la asta, adică, de a cumpăra pecetea de Paști. Ei bine, vreau să vorbesc în această dimineață despre: *Pecetea Paștelui*. Este o pecete diferită de ceea ce cumpărăm noi cu banii noștri, ca o pecete de pus pe scrisori, cred, pentru Asociația de Tuberculoză sau cum o numesc ei. Eu—eu cred că această pecete este o pecete puțin diferită. Și fiindcă Paștele este ziua cea mare a anului pentru noi, Creștinii care pretindem că suntem copiii lui Dumnezeu, vreau să încerc să pătrundem în aceasta și să vedem cum ar trebui să fim părtași la acest lucru—măreț pe care Cristos l-a făcut pentru noi.

29 Cuvântul lui Dumnezeu a fost rostit cu multe, multe sute de ani înainte de Venirea Sa, despre răstignirea Sa, și despre moartea Sa, și despre suferința Sa, dar și despre învierea Sa. Vom trece prin aceste servicii, probabil, săptămâna viitoare, în timp ce vom asculta ale noastre— programele noastre radiofonice; și în bisericile noastre, cu păstorii noștri, și așa mai departe, în această săptămână care urmează.

30 Dar, dintre toate zilele și toate lucrurile pe care le-a făcut Isus, și, cu siguranță, apreciind toată adevărul Sa a Cuvântului lui Dumnezeu și ceea ce El a făcut ca să-L împlinescă: de vindecare a bolnavilor, de înviere a morților, de scoaterea de draci, de predicare a Evangheliei săracilor, și de împlinire a fiecărui Cuvânt pe care Dumnezeu a spus că îl va face atunci când El va veni; și apoi, de asemenea, suferind pentru păcatele noastre, în locul nostru, pentru a fi ispășirea păcatului, la cruce, unde nimeni altcineva nu ar fi putut să o facă în afară de El. Dar, mai presus de toate acestea, cred că Paștele a pecetluit totul.

31 Pentru că, au existat profeți pe pământ care au profetizat înaintea Lui. Au existat profeți pe pământ, care au vindecat

bolnavi, au înviat chiar și morți, și au făcut aceleași semne pe care le-a făcut Isus.

³² Dar Paștele a dovedit-o. A pecetluit Cuvântul lui Dumnezeu pentru totdeauna, pentru adevăratul credincios. Toată tristețea și îndoiala au fost spulberate, în cea dimineață binecuvântată. Omul era închis, ca să zicem așa, într-o închisoare, chiar până și oamenii religioși înainte de această zi, pentru că ei erau...au văzut mari mișcări religioase și mișcări ale Duhului Sfânt și așa mai departe. Dar când un om murea, părea că se termina totul. Dar când a venit Acesta și a spus, „Am puterea să-Mi dau viața; am puterea să O iau iarăși,” și apoi să meargă și să dovedească ceea ce a spus, pentru mine, aceasta—aceasta este pecetea, când—când ceva este spus și apoi este readus și dovedit.

³³ Dacă un om a spus, cum ar fi Columb, credea că pământul este rotund, și el urmărea corăbiile, așa cum ni s-a spus, cum veneau, și putea vedea catargul cu mult înainte de a vedea corabia. Și asta i-a dovedit lui că pământul era rotund. Oamenii nu credeau asta în acea zi, dar el era un om cu viziune. El și-a propus să dovedească exact viziunea care o avea, adică adevărul.

³⁴ Și Dumnezeu și-a propus să dovedească Cuvântul Său, Adevărul. Așa că El...Era un singur Om care putea face asta, și acela era Isus. Și El a venit și a dovedit că acesta este Adevărul. L-a pecetluit. Și asta a rupt toate pecetele de negură și a împrăștiat toate superstițiile altor religii, și așa mai departe, unde oameni mari s-au ridicat și au spus lucruri mari, minunate; dar ei sunt, cu toții, în mormânt. Dar religia noastră Creștină este singura care are mormântul gol. Și asta îmi dovedește că El este Dumnezeul morților și Dumnezeul celor vii, că EL a putut învia morții, înapoi la viață din nou. Și eu...această putere dătătoare de viață, Duhul Său de însuflețire, a dovedit de-a lungul anilor că El este Cel Care poate învia morții, înapoi la viață din nou.

³⁵ Și când El a dovedit prin făgăduința Sa, această mare putere biruitoare pe care o avea, de Paști a dovedit că El poate birui moartea, iadul și mormântul. „Eu sunt Cel ce am fost mort și sunt viu din nou, viu în vecii vecilor; și am cheile morții, a locuinței morților și ale mormântului.” Ce o—o afirmație pentru oricine să o facă. Și nu numai că a El făcut-o, dar a dovedit deja că El—El avea ceea ce declara că are.

³⁶ Și cred că, Dumnezeu grăbește ziua în care noi, ca și Creștini care credem în această Biblie, putem dovedi despre ce vorbim. Vedeți? Asta este ceea ce face, așa cum s-a spus cu ceva timp în urmă, „Sarea pământului,” a spus sora. Așa este. Lumea caută această sare. Și atunci când putem dovedi prin viețile noastre și prin Biblie, că viețile noastre adevărate că acel Cuvânt este viu astăzi, că aceasta este ziua pe care o așteptăm.

³⁷ Cuvântul....„Acest Duh,” Romani 8, acolo unde :11 spune, „Și dacă acest Duh care a înviat pe Isus Cristos, este în voi, va

învia și trupurile voastre muritoare.” Nu numai că i-a dovedit Lui, nouă, că El era Iehova Răscumpărătorul și că avea putere asupra morții, iadului și mormântului, dar El ne-a dat și nouă acces la același Duh, pentru ca noi înșine să putem avea siguranța că și noi suntem însuflețiți de acel Duh. Căci Duhul care l-a înviat pe Isus din morți locuiește în trupul vostru, El va însufleți și trupul vostru muritor. Acum, cuvântul a *însufleți* înseamnă „a fi făcut viu după moarte.” După ce este mort, atunci trebuie să fie însuflețit.

³⁸ Lumea a fost închisă în îndoială, timp de multe veacuri până atunci. Acest lucru a fost dovedit, nu doar s-a vorbit despre asta, ci a fost dovedit. Cred că orice lucru care merită...

³⁹ Așa cum a spus Isus, „Duceți-vă, așadar, învățați toate națiunile; și dovediți-le, demonstrându-le puterea lui Dumnezeu. Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.” Cei care promit și spun că cred, El ne-a dat o înțelegere clară a acestui lucru, că, „Aceste semne îi vor însoți pe cei care cred.” Asta va fi dovada mărturiei lor. Acum, putem spune că noi credem. Dar până când avem semnul dovedit despre care El a spus că va fi peste noi, atunci doar *mărturisim* că suntem credincioși, și nu deținem *posesiunea* credincioșilor.

⁴⁰ Pentru că, amintiți-vă...Acum câteva zile, ascultam o—o emisiune radiofonică la KAIR, jos în Tucson. Și acest slujitor luase poziție împotriva noastră, că, „Religia pentecostală nu este decât o făcătură. Este...Să nu ascultați. Este instabilă.” Și a spus, „Orice om care vorbește în limbi, și aceste lucruri, și pretinde că este, vindecă bolnavii, și așa mai departe, prin rugăciune, că trebuie să stea deoparte de asta. Și să se roage pentru acei bieți oameni horopsiți, pentru că faptul că ei erau într-o—o iluzie, că era ceva în neregulă cu ei.” O, cât de mult aș fi vrut să stau de vorbă cu acel frate măcar puțin timp! Și el a spus că...„Asta, asta a fost dată doar pentru apostoli în Ziua Cincizecimii, și asta a fost tot.”

⁴¹ Aflu că, treizeci de ani mai târziu, Pavel rânduia aceste daruri în Biserică. În Întâi Corinteni 15, că, „El a stabilit în Biserică darul vorbirii în limbi, minuni. Și toate aceste alte daruri au fost așezate în Biserică.”

⁴² Isus a spus asta. „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” Cât de departe? „În toată lumea.” La cine? „Orice făptură.” Nu au primit-O încă. „Și aceste semne vor însoți pe cei ce cred.” Până când? „Toată lumea.” La cine? „Orice făptură. Aceste semne îi vor însoți, în toată lumea și la orice făptură. Aceste semne îi vor însoți: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; dacă vor lua în mână un lucru mortal, sau un șarpe, sau vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și ei se vor

însănătoșă.” Aceasta a fost ultima Sa însărcinare către Biserică, Marcu capitolul 16.

⁴³ Pavel rânduește aceste daruri în Biserică, treizeci de ani mai târziu. Și a spus, în Galateni 1:8, „Dacă un Înger din Ceruri vă propovăduiește o altă evanghelie decât Aceasta care este deja primită,” vedeți, deja a fost propovăduită, „să fie anatema.” Eu cred că cincizecimea a început fără un sfârșit. Cred că trebuie să fie pentru fiecare făptură, în toate timpurile, în toate locurile, că cincizecimea trebuie să rămână mereu. Binecuvântările cincizecimii ar trebui să fie peste oameni.

⁴⁴ Și acum, ce este această binecuvântare a cincizecimii? Este confirmarea învierii. Nu e de mirare că Însăși Evanghelia înseamnă „veste bună.” Vestea bună despre ce? El a înviat din morți. „Și pentru că Eu trăiesc, trăiți și voi.” Voi, care erați morți odinioară în păcat și în fărădelegi, Dumnezeu ne-a înviat împreună, prin acel Duh care l-a înviat pe Isus din morți. Și acum noi stăm în locurile Cerești cu El, comunicăm cu El, vorbim cu El. Ce bucurie să le spui oamenilor această poveste, care crede că este Adevărul!

⁴⁵ Mă întreb, astăzi. Este ceea ce se întâmplă. Îi aducem noi cu adevărat pe oameni la Dumnezeu, sau doar îi aducem la biserică? Noi trebuie să-i aducem la Cristos, unde este această putere dătătoare de viață. Este bine să mergem la biserică. Sigur. Dacă doar până acolo mergem, nu este suficient de departe. Când veniți la biserică, este bine; dar mergeți mai departe la Cristos, de la biserică, pentru că trebuie să primim această putere dătătoare de viață, dacă ne așteptăm să fim vreodată în acea înviere generală, pentru că este singurul lucru care ne va scoate vreodată dintre morți. „Căci dacă acest Duh care l-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi, va învia, va face, va aduce la viață și trupurile voastre muritoare.” Ce făgăduință pentru noi!

⁴⁶ Acum observați. Esența însăși a acestei învieri este de a spune și de a arăta, și de a dovedi că Isus a înviat din morți. El nu este mort. El este viu. El trăiește aici. El este în noi. „Eu voi fi cu voi, chiar în voi. Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea. Dar, voi Mă veți vedea, căci voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul veacului.”

⁴⁷ Acum, ca și Creștini, cu toții declarăm că El este viu, sau că am fost însuflețiți de la—însuflețiți de la viață...de la moarte la Viață, prin Duhul Său. Și dacă nu am fost însuflețiți, atunci nu am fost aduși la viață.

⁴⁸ Acum vom pătrunde în acest subiect, cu voia Domnului, și îl vom învăța într-un fel timp de câteva minute, în ce mod: suntem noi însuflețiți și putem fi siguri că acesta este Adevărul?

⁴⁹ Acum, aceasta este propria voastră viață, aceasta este viața mea. Este acolo unde...Dacă acesta nu este Adevărul, ceea ce mă pregătesc să spun, atunci sunt unul dintre cei mai nesăbuiți

oameni din lume. Mi-am dat viața pentru ceva în care nu este nimic, la fel și voi. Dar dacă este Adevărul, atunci datorez tot ceea ce sunt. Datorez tot ceea ce aş putea fi cauzei, pe care o susținem. Și cred că nu trebuie să ne pierdem entuziasmul.

⁵⁰ Și când vedem că se apropie Paștele, pur și simplu se întâmplă ceva în mine, căci eu—eu știu că aceea este ziua în care lucrul a fost pecetluit pentru totdeauna, înaintea lui Dumnezeu.

⁵¹ Acum, noi observăm, că este același Duh care L-a înviat din mormânt, care locuiește în noi. Acum, cum se poate întâmpla asta? Duhul care L-a înviat, Dumnezeu, pe Isus din morți, locuiește în noi.

⁵² Acum, acum, este Duhul care însuflețește. Nu Cuvântul este cel care însuflețește. Este Duhul care însuflețește Cuvântul, sau care îi dă Cuvântului Viață, Îi dă aripi să zboare, Îi dă acces. Duhul este cel care face asta.

⁵³ Acum, grâul, de unul singur, este doar un grâu; dar când viața însuflețitoare intră în acesta, în grâu, atunci îi dă viață. Iar noi, care am fost odată morți, făcuți după chipul lui Dumnezeu, și totuși morți în păcat și fărădelege, trebuie să existe o cale prin care Dumnezeu să introducă această Viață însuflețitoare în trupurile voastre muritoare. Mă refer la trupul vostru.

⁵⁴ Acum, Isus era Cuvântul. Credeți asta, nu-i așa? „La început...” Sfântul Ioan 1, „La început era Cuvântul, Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.”

⁵⁵ Acum, ca Mesia cel promis, El a însuflețit fiecare Cuvânt care a fost profetit că El va face; să vindece bolnavii, și cum El se va naște dintr-o fecioară, toate acestea, le-a împlinit. Este adevărat. El era Cuvântul, manifestat aici pe pământ, dar El nu putea să facă acest lucru doar ca Om. Era nevoie de Duhul lui Dumnezeu, să locuiască în El, ca să-i însuflețească aceste făgăduințe Lui. Sper să fie foarte clar acest lucru acum. Isus, fiind un Om, El însuși, trupul, dar era nevoie de Duhul în El, Duhul. „Nu Eu sunt cel care face lucrările. Este Tatăl Meu care locuiește în Mine. El este Cel care face lucrările.” Vedeți? Isus însuși era Cuvântul, pentru că El era...Înainte ca Dumnezeu...

⁵⁶ Acesta este un cuvânt rău de folosit, și sper că îl luați corect, în fața unei mulțimi. Dar El a fost predestinat prin cunoașterea mai dinainte a lui Dumnezeu, cum trebuia să fie planul lui Dumnezeu, că El va trimite un Răscumpărător, iar acest Răscumpărător nu putea fi decât Propriul Său Fiu. Așadar, aceasta a fost făgăduința lui Dumnezeu, încă din grădina Edenului, că Isus va fi aici. Iată-L aici ca un Om, născut dintr-o fecioară, dar era nevoie de Duhul lui Dumnezeu să însuflețească acel Cuvânt pentru El. Și El era Cuvântul, însuflețit, Cuvântul însuflețit pentru acel ceas. A venit timpul când aveai nevoie de un Răscumpărător. Legea a eșuat. Alte lucruri au eșuat. Acum,

este nevoie de un Răscumpărător, iar El era Răscumpărătorul făgăduit. El era însuflețit de Cuvântul lui Dumnezeu.

⁵⁷ Și acum, dacă același Duh care era noi peste El să fie Răscumpărătorul în acea epocă, pe care noi am acceptat acum făgăduința din aceste zile din urmă, ce va avea loc; dacă devii parte din acel Cuvânt, ești răscumpărat împreună cu El, pentru că același Duh care locuia în Cristos locuiește în tine, însuflețindu-ți viața pentru această epocă. Și de asemenea, în timpul sfârșitului, vă va însufleți trupurile voastre muritoare, le va învia, le va aduce din nou la viață. Asta îndepărtează tristețea când ne uităm la aceasta. Și asta—și acesta este Adevărul. Vedeti?

⁵⁸ În Romani, aici, Pavel ne-a dovedit acest lucru. Vedeti? „Dacă Duhul care L-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi, El va însufleți și trupurile voastre muritoare.” Acesta este același Duh care L-a înviat pe El, care a însuflețit credinciosul adevărat la Viața Eternă. Duhul care L-a înviat pe Isus din morți locuiește în credincios, însuflețește pe credincios la Viața Eternă.

⁵⁹ Există o singură Viață, un singur Duh Etern, o singură Viață Eternă, și acela este Dumnezeu. Numai Dumnezeu este Eternul. Și atunci noi, fiind copiii Lui, suntem parte din El, adică atributele gândirii Sale. Iar gândul se exprimă și devine cuvânt. Apoi, fiecare individ de aici, care are în posesie această Viață Eternă, a fost înainte de întemeierea lumii, în gândirea lui Dumnezeu. E singura cale care ar putea fi, pentru că sunteți un atribut. Asta-i o expresie a unui gând, a devenit un Cuvânt; și un Cuvânt a luat Viață, și este Etern. Acesta este motivul pentru care avem Viața Eternă. În același principiu conform căruia marele Fiu al lui Dumnezeu, Răscumpărătorul; noi devenim fii și fiice ale lui Dumnezeu, prin același Duh, prin aceeași cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu.

⁶⁰ Uitați-vă la milioanele de pe pământ care nu L-au primit când Isus era aici. Dar cât de recunoscători ar trebui să fim în această dimineață, să știm că avem dovada directă și dovezile Biblice, că noi suntem incluși în acea mare dimineață de înviere care vine, acel mare Paște. Avem arvuna acestui lucru, chiar acum, în trupurile noastre muritoare. Cei predestinați sunt primii, bineînțeles, care vor fi treziți la viață, atunci când Duhul Sfânt va veni să-i revendice pe ai Săi.

⁶¹ Acum, asta-i o mare afirmație, și vreau ca frații mei slujitori să încerce să înțeleagă acest lucru. Vedeti? La început, Dumnezeu, marele Duh, El nu era nici măcar „Dumnezeu” atunci. El era Cel Etern. *Dumnezeu* este un „obiect de închinare.” El nu avea nimic care să I se închine. Nu exista—nu existau Îngeri, nu exista nimic. Doar Dumnezeu singur, doar El singur, este Etern. Dar, pentru a fi Dumnezeu, trebuia să existe ceva care să I se închine, așa că El a creat Îngeri, și Ființe, și Heruvimi și

așa mai departe, pentru a I se închina. Marele Său plan a început să se desfășoare.

⁶² Dar ține minte, tu, în statura în care te afli în această dimineață, dacă nu erai în gândirea Lui atunci, nu ești nici acum. Pentru că tu, există o parte care este în tine, care este Eternă, iar Eternul aparține doar lui Dumnezeu. Și în Dumnezeu era gândirea Lui de tine așezat chiar acolo unde te afli acum. În gândirea Lui, eu am stat la amvon în această dimineață, pentru că El este infinit și știe toate lucrurile. Prin urmare, El putea spune sfârșitul de la început, pentru că El este Etern. Iar tu, fiind un fiu al lui Dumnezeu sau o fiică a lui Dumnezeu, atunci tu erai în gândirea Lui de la început.

⁶³ Și apoi, când a venit Duhul Sfânt, iar tu ești pe pământ, umblând pe aici ca păcătos, foarte adânc în viața ta este ceva. Tu nu știi ce are loc, dar ești flămând. L-am auzit pe fratele Prezbiterian; L-am auzit pe Baptist vorbind, acolo în spate, el era un—un Freewill Baptist, care predica pe unde putea. Fratele meu, că tu, există ceva în tine, ceva ce tu nu ai pus niciodată acolo. Este ceva ce tu nu ai putea dori să fie acolo. Este ceva care este contrar propriei tale naturi. Este cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu, care are loc, Cuvântul lui Dumnezeu.

⁶⁴ Așa cum Isus s-a născut Fiul lui Dumnezeu, pentru a fi Emanuel, exprimarea deplină a lui Dumnezeu într-un Om. Și L- a găsit în ascultare desăvârșită, jos la Râul Iordan, fiind botezat de acel profet. Și de îndată ce S-a supus Lui și a ieșit din apă, Cerurile s-au deschis pentru Ioan. Și el a văzut Duhul Sfânt coborând din ceruri, spunând, „Acesta este Fiul Meu preaiubit.” Vedeti? Ascultare desăvârșită, Duhul Îl căutase, în ascultare.

⁶⁵ O, bărbat sau femeie rătăcită, în această dimineață, când te afli aici, și ceva în tine îți spune Aceasta este corect, este Duhul Sfânt care te caută, să te aducă la o cunoaștere a Adevărului din această oră în care trăim acum, nu o oră care a trecut, ci ora de acum.

⁶⁶ Erau mii acolo care ascultau la o oră trecută. Dar era o oră a timpului prezent, aceea era ora la care trebuia să apară Isus, și acolo stătea Cuvântul. Acolo stătea poporul. Și aici avea loc manifestarea lui Dumnezeu, pentru a adevăra faptul că acela era Adevărul.

⁶⁷ Și ca oameni pentecostali, astăzi, dați-mi voie să spun acest lucru, că ne aflăm în aceste zile din urmă, în care Dumnezeu a făgăduit că Își va revărsa Duhul Său peste toată făptura, și că fiii și fiicele Sale vor proroci. Căci El a spus, „Aceste semne vor însoți pe cei ce cred.” Este ora. Asta-i ce face acea creație în voi.

⁶⁸ Așa cum am spus aici, nu cu mult timp în urmă, a sunat puțin a sacrilegiu; dar sper că nu, pentru voi, în această dimineață. Fermierul care a pus vulturul, sau a pus găina, și a avut un ou de vultur. Mulți dintre voi își amintesc povestea cu vulturul care

a dat naștere la—la acest... Sau, găina care a născut aici acest pui, sau—sau—sau un ou de vultur sub penele ei de găină. Vedeți? Este vorba de atmosferă.

⁶⁹ Biserica Prezbiteriană, biserica Metodistă, biserica Baptistă, oricare dintre ele poate da naștere acestor vulturi. Sigur. Atmosfera este cea care o face. Așa cum spunea Dr. Bosworth, „Poți lua un ou de găină și să-l pui pe...sub un cățeluș și să-l imobilizezi, un cățeluș ar cloci un pui.” De ce? Din cauza atmosferei. Și atunci când orice biserică sau orice grup care se va aduna laolaltă, și se va ruga până când va renunța la crezurile și lucrurile lor și îl vor privi pe Dumnezeu direct în față, va scoate vulturi la fel de sigur cum stau eu aici.

⁷⁰ Asta este ceea ce cred că a făcut acest grup de oameni de afaceri, încercând să dezghețe atmosfera. Devenim prea exclusivi. Unul aparține la *aceasta* și la *aceea*. Haideți să dezghețăm atmosfera și să aducem atmosfera într-o închinare Cerească. Creați atmosfera corectă, se vor naște vulturi, și—și din orice biserică, oriunde.

⁷¹ Și acest vultur mic s-a plimbat mult timp cu găina, dar cloncănitul era cam ciudat. El nu înțelegea ce voia să spună găina când căuta în resturile din grămezile de bălegar din—în curți. Și asta nu era mâncare, pentru el. Și ea mânca insecte, și așa mai departe, pe care un vultur nu le mănâncă. Așa că lui i se părea totul ciudat. Și el era o rățușcă urâtă; el era, nu zic ca sacrilegiu, poate că era un Freewill Baptist și, dar ceva de genul acesta, sau un Prezbiterian.

⁷² Dar, știți, într-o zi mama lui a știut că a depus un ou. Trebuia să fie un copil pe undeva. Așa că și-a aruncat aripile mari în vânt și a căutat și a căutat, strigând din răputeri. Și într-o zi, a trecut pe deasupra ogrăzii. Și când acest vultur mic a auzit acest strigăt familiar, el nu l-a mai auzit până atunci, dar și-a dat seama că i se potrivea ca o mânășă pe mână. Și a știut că era mama lui. Ea știa că acela era fiul ei. Ea îl căuta.

⁷³ Așa și Dumnezeu, în fiecare epocă, a rânduit Biserica Sa pentru acea epocă, un Mesaj pentru acea epocă. Și aceștia puteau să aibă legi și tot ceea ce doreau. Dar când vine acea oră, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, care era la început s-a gândit și rostit pentru acea epocă, acel Duh caută acel ou. Și când el aude acel Mesaj, nu există nicio denominațiune bisericăască care să îl rețină. Se va ridica la înălțimi. Trebuie să o facă. Este o pasăre diferită. Este o creatură diferită. El este un vultur și va auzi strigătul. „Oile Mele aud Glasul Meu.”

Așa cum a spus cineva, fratele Williams, „Hrana pentru oi.”

⁷⁴ „Oile Mele aud Glasul Meu. Nu vor urma un străin.” Nu contează cât de loială a fost biserica și ce nume mare are. „Când oile Mele aud Glasul Meu,” care este Cuvântul, „nu vor urma un

străin.” Vor merge direct la acel Cuvânt și pot să o facă. Este ca un—un—un magnet.

75 Într-o zi, în Indiana, vizitam oțelăriile, iar fluierul a sunat. Și toți și-au dat jos sorturile și au început să măture...de la strunguri, în mijlocul podelei, așchiile pe care le-au făcut de-a lungul zilei. Iar eu mergeam alături de omul care mă ducea pe acolo și mi-a spus, „Fi atent la asta.” Și astfel, fiecare om și-a așezat—haina de lucru pe—pe masă și a plecat.

76 În spate de tot, el a atins un buton mic. Și a venit un magnet mare, și a cules fiecare fragment de fier care era ras de pe acele bucăți, astfel, și a ieșit. L-a demagnetizat; acestea au căzut într-o cupolă. Și au fost topite din nou, pentru o altă piesă de—de marfă, același lucru, axe sau orice altceva construiau.

77 Și am stat acolo și m-am uitat la asta, până când eu—eu m-am pierdut. Și am spus, „Mă întreb ceva.”

El a spus, „Ce este, domnule?”

Iar eu am spus, „Am observat că o parte din ele nu au fost ridicare.”

78 El a spus, „Este aluminiu, iar magnetul nu este magnetizat la aluminiu.”

79 Am spus, „Înțeleg.” Iar el a spus...Apoi am spus, „Ei bine, observați că *acolo* este o bucată de fier așezată transversal.”

„Dar, vedeți, domnule, aceea a fost fixată cu șuruburi.”

80 Am spus, „Înțeleg.” Și când a scos-o, am spus, „Acum ce se întâmplă cu aceea acolo?”

81 A spus, „Merge imediat înapoi în presă, se toarnă prin cupolă, și vine drept înapoi și face un alt angrenaj.”

Am spus, „Lăudat să fie Domnul!” Asta este. Vedeți?

82 Există un mare magnet așezat în cer, care Dumnezeu într-o zi îl va atinge cu degetele Sale. Nimeni nu știe când va veni El, nici măcar Îngerii din Ceruri, nu știu. Numai Dumnezeu știe. Dar au fost niște așchii care s-au desprins din Biblie, Creștini din Biblie, credincioși pentru această oră. Unul dintre ei ar fi putut fi o axă în altă vreme. *Acesta* ar putea fi o altă piesă. Merge mai departe pentru a alcătui marele program al lui Dumnezeu. Dar va fi modelat în cuva mării cupole a lui Dumnezeu și va fi turnat din nou în imaginile lui Dumnezeu. Și doar cei care sunt magnetizați de acesta vor fi luați sus. Oh, cum să...Ce privilegiu este să știm că există ceva în înviere care ne aparține!

83 Acum, observați, recunoașteți chemarea Cuvântului lui Dumnezeu, din care el face parte. Și este de la vultur la vultur. Acum, dacă acea mamă ar fi strigat ca un—un uliu, el nu ar fi recunoscut-o. Ar fi fost la fel de bine în ograda de animale. Dar a fost un strigăt de vultur. Era ceva înăuntrul aceluși micuț, că el știa că este un vultur.

⁸⁴ Și același lucru se întâmplă cu fiecare credincios adevărat. Când predicarea Cuvântului lui Dumnezeu vine înainte, și este adevărit și dovedit că este Cuvântul lui Dumnezeu pentru această oră, atunci este Ceva în interiorul credinciosului. Numi pasă cât de loial a fost tatăl lui față de o biserică, sau cât de loială a fost mama lui, sau bunicii lui, și dacă acea biserică învață contrar acestei ore al Mesajului botezului cu Duhul Sfânt. Este ceva în el care strigă. El va părăsi ograda. El trebuie să o facă. Puiul ar fi putut fi în regulă într-o zi, dar aceasta este ora vulturului. Vedeti? Este—este diferit. Este ceva, că, el trebuie să părăsească vechiul coteț și să zboare la înălțime. Atunci acest trup pământesc este însuflețit și adus, prin Duhul de însuflețire, la ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu.

⁸⁵ Acum, când acest Duh Sfânt, reprezentat ca vulturul care zboară deasupra pământului, și îl găsește pe credincios. „Nimeni nu poate veni la Mine, nimeni nu poate veni la Mine cum vrea. Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine, dar niciun om nu poate veni de la sine.” Nu e vorba de gândirea voastră proprie, atracția voastră proprie. Este Dumnezeu, care atrage. Vedeti? „Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine.”

⁸⁶ Acum, Duhul Sfânt este aici pe pământ, căutând acele persoane pe care Dumnezeu le-a rânduit la Viață în această epocă. Și de îndată ce îi găsește, face exact cum a făcut cu Isus Cristos, marele super Fiul al lui Dumnezeu Care ne-a răscumpărat pe toți. Coboară și Își ia locul de sălășluire în viața umană, acum, observați, a adus puterea dătătoare de viață. Acum, acea putere dătătoare de viață care a venit peste Isus L-a însuflețit pentru a manifesta fiecare făgăduință a Cuvântului din acea zi. Tot așa face Duhul Sfânt care vine peste noi în această zi, dacă nu este un duh sfânt de batjocură, dacă nu este diavolul care își bate joc de Duhul Sfânt, ci este Duhul Sfânt real, adevărat. Va manifesta făgăduința acestei ore.

⁸⁷ Când El a căzut peste Luther, a manifestat făgăduința pentru acea oră. Când El a căzut peste Wesley, a manifestat făgăduința pentru acea oră. Atunci când El cade în această zi, El manifestă făgăduința pentru această oră. Când El a căzut peste Moise, a manifestat făgăduința pentru acea oră. Când a căzut peste Noe, a manifestat făgăduința pentru acea oră. Când El a căzut peste Isus, a manifestat făgăduința pentru acea oră. Vedeti?

⁸⁸ Este Duhul Sfânt care se pogoară, ca să însuflețească, să- i facă vii pe acei oameni care sunt rânduiți de Dumnezeu să fie în Răpire. Observați. Adică, dacă este un vultur adevărat, el va înțelege Mesajul orei dacă este un vultur adevărat. Acum, vulturașul probabil că, în ogradă, mânca bine, dar el—el știa că nu era chiar așa cum trebuie. Dar atunci când a auzit Adevărul, atunci a primit acest Adevăr. Acum, în Ioan 14...

⁸⁹ Ioan 5:24, mai bine zis, Isus a spus, vorbind astfel, „Cine ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la Viață.” Doar gândiți-vă cât de simplu este acest lucru, „Cine crede.” Acum, modul corect de a spune asta, „Cine înțelege.”

⁹⁰ Acum, ieșiți pe stradă și spuneți-i acestei prostituate, „Crezi?”

„Sigur.”

„Crezi că El este Fiul lui Dumnezeu?”

„Cu siguranță.”

„Ai fost botezată?”

„Sigur.”

⁹¹ Mergeți la betivul acela și spuneți-i, „Ai auzit Acea? Îl auzi pe predicator ce predică?”

„Da.”

„Crezi Asta?”

„Sigur.” Vedeți?

⁹² Dar, „Cel care înțelege, cel care își cunoaște locul în această oră, cel care ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis, are” (la timpul prezent) „Viața Eternă. Nu vine la Judecată, ci a trecut deja din moarte la Viață.” Apoi, când această nouă Viață Eternă locuiește în tine, Este potențialul sau arvuna că tu ești trezit din muritor la nemurire.

⁹³ Dați-mi voie să repet acest lucru. Când Acest Duh te-a găsit pe tine, individul, și a venit peste tine, Este potențialul moștenirii tale Eterne la care Dumnezeu s-a gândit în legătură cu tine și a făcut-o pentru tine înainte de întemeierea lumii. Acesta este potențialul vostru.

⁹⁴ Ca și cum voi mi-ați cere un stejar și eu v-aș da o ghindă. Acum, viața pentru stejar este în ghindă acum, dar trebuie să așteptați până crește.

⁹⁵ Așa facem și noi. Când primiți Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, Este potențialul lui Dumnezeu care așteaptă asupra voastră, care v-a recunoscut deja. Și sunteți pecetluiți de Duhul făgăduinței, de Dumnezeu, în Trupul lui Cristos. Când Dumnezeu a privit în jos la Calvar și L-a văzut pe Isus murind, El nu numai că... El a murit pentru Mireasa Sa, Trupul, care este Biserica Cuvânt, Biserica care crede Cuvântul lui Dumnezeu pentru epoca respectivă, fie că este vorba de picioare, de trup, de cap, sau oriunde ar fi. Vedeți? Este...Cristos sângera și era pe moarte. Și Dumnezeu, privind asupra Lui, a văzut învierea Lui, iar Biserica a înviat împreună cu El la Paști.

⁹⁶ Acum, vreau să puneți toate acestea împreună, pentru că am ceva aici, ce aș vrea să spun peste puțin, cu voia Domnului.

⁹⁷ Acum observați. Este vorba de arvună sau de potențial. Puterea dătătoare de viață a învierii voastre, când primiți Duhul Sfânt, atunci locuiește în voi, potențialul acesteia.

⁹⁸ Observați, voi—voi sunteți acum pe drumul vostru, creșteți spre învierea deplină. Niciun copac nu se înalță peste noapte. Trebuie să crească, cum creștem noi în harul și cunoașterea lui Dumnezeu. Voi sunteți botezați în Duhul Sfânt. Acum, ca Biserica pentecostală, botezată în Duhul Sfânt, a început să crească. Au murit crengi. Le-au tăiat. Dar Pomul încă mai crește, încă continuă să crească, pentru că trebuie să ajungă la înviere.

⁹⁹ Ei sunt conduși de Duhul Sfânt, ca să însuflețească Cuvântul pentru voi, cei care sunteți credincioși. Cuvântul continuă să însuflețească, pe măsură ce ajungeți la prima ramură, a doua ramură, a treia ramură, to mai sus. Doar continuă să însuflețească. Duhul lui Dumnezeu continuă să vă însuflețească.

¹⁰⁰ Observați că, la Cincizecime, trupurile lor au fost însuflețite de noua Viață pe care au primit-o. Asta mă face să mă simt religios. Gândiți-vă. Acum, iată bărbați, pescari, vameși, micuțele femei umile de pe...și doar gospodine obișnuite, fetițe fecioare. Ei erau credincioși. Ei credeau că acesta era Adevărul. Ei credeau că, atunci când Isus a murit (Credeau în El.) și a înviat din nou, din morți, credeau că aceasta este mărturia absolută a lui Dumnezeu, că El L-a însuflețit la viață.

¹⁰¹ Acum, ei se suie, în Ziua Cincizecimii, ca să primească abstractul lor. Știți ce este un abstract? Este atunci când un titlu de proprietate a fost aprobat. Ei s-au suit acolo ca să primească abstractul lor. Și au devenit însuflețiți, sau ce emoție! Ei au cumpărat țara; a fost cumpărată pentru ei. Au primit-o.

¹⁰² Este adevărat sau nu? „Noi am văzut că El a înviat, dar acum ce se întâmplă cu noi? Noi suntem martori. Noi am stat și am văzut Omul răstignit. Am văzut norii venind peste pământ și întunecând cerul. Și pământul s-a cutremurat și s-a zguduit; a avut o cădere nervoasă. Apoi, când...L-au pus în mormânt. L-au străpuns în inimă, cu sulița, și au coborât trupul Lui și l-au pus în mormântul lui Iosif din Arimatea.”

¹⁰³ Și apoi au aflat că, a treia zi, El a înviat din nou. Și așa cum a spus ucenicul, „Noi suntem martori la acest lucru. Noi L-am văzut înviind. Știm că El este viu.”

¹⁰⁴ Acum, ce a făcut asta? Asta a înlăturat toată teama. Nu e de mirare că Isus a spus, „Nu vă temeți. Eu sunt Cel care era mort și care este viu în vecii vecilor.” Vedeți? A eliminat toată frica, când au făcut asta.

¹⁰⁵ Acum, dar când s-au suit la Cincizecime, acolo au primit puterea dătătoare de viață, puterea care i-a făcut vii.

¹⁰⁶ Acum, acolo este unde eu cred că, voi, frații Prezbiterieni și Metodiști, voi primiți potențial crezând în Domnul Isus Cristos, dar abstractul nu a venit încă. Acesta este aprobarea titlului.

¹⁰⁷ Dumnezeu i-a dat lui Abraham o făgăduință. Abraham L-a crezut pe Dumnezeu și lucrul acesta i-a fost atribuit ca neprihănire. Dar El a pecetluit legământul cu pecetea circumciziei.

¹⁰⁸ Și Dumnezeu vă dă o făgăduință, potențial, că o veți primi, și veți fi înviați, acest trup va fi glorificat împreună cu El la timpul sfârșitului. Dar, vedeți, trebuie să primiți o aprobare pentru acel titlu. Iar aprobarea este atunci când tot ceea ce este contrar a fost șters, iar tu ai obținut abstractul acestuia. Aveți pecetea. Este a voastră. Tot ce este pe acesta vă aparține. Amin.

¹⁰⁹ Și când credem în Isus Cristos ca Mântuitor al nostru, și ne pocăim și suntem botezați și venim să credem în El; Dumnezeu recunoaște pocăința noastră și credința noastră față de El și trimite jos abstractul. Iar abstractul este asigurarea. Este garanția că, tot ceea ce a fost vreodată reținut împotriva ta, tu te-ai pocăit complet. Aleluia! Și proprietatea este cumpărată, iar tu deții abstractul pentru asigurare.

¹¹⁰ Lasă pe cineva să încerce să vă scoată de pe pământ, să spună că îi aparține, iar voi cu abstractul în mână. Lăsați-l să încerce să o facă. Nu există nicio lege în țară care să o poată face, pentru că voi dețineți abstractul.

¹¹¹ Și nu există nici un diavol, nici o biserică, sau nici o teologie, care să poată depăși limitele dovezii și abstractului lui Dumnezeu, că botezul Duhului Sfânt ne-a recunoscut în Isus Cristos. Suntem la fel de siguri că vom învia așa cum a înviat El, pentru că, potențial, am înviat deja în El. Amin.

¹¹² Lucrurile vechi. Ce face cu trupurile noastre muritoare? Ne schimbă părerea, ne schimbă noțiunile. Ne îndreaptă sentimentele asupra lucrurilor de Sus. Și fumatul, băutura, jocurile de noroc, lucrurile pe care le făceați, sunt moarte. Sunt sub voi.

¹¹³ Și sunteți însuflețiți. Și această putere dătătoare de viață vă aduce deja trupul într-o stare de răpire. Observați oamenii pentecostali de acolo, când au fost însuflețiți de Duhul Sfânt. Ascultați-mă. Când acel grup de pentecostali de acolo de sus, în Ziua Cincizecimii, au primit titlul lor abstract de proprietate de la Dumnezeu, sigur, acesta le-a glorificat sufletele. Ei au strigat. Au văzut limbi de Foc împărțite peste fiecare dintre ei. Și le-a însuflețit atât de mult trupul, încât nici măcar nu mai puteau vorbi într-o limbă pământească. Le-a însuflețit trupul într-o limbă Cerească, Locul în care vor merge. Putere dătătoare de viață a lui Dumnezeu a zguduit atât de mult trupurile lor muritoare, încât întreaga lor limbă muritoare a fost

transfigurată, transformată într-o limbă nemuritoare. Ce putere dătătoare de viață! Ce? Ceva care aparține.

¹¹⁴ „Și dacă Duhul care a înviat pe Isus dintre cei morți, locuiește în trupurile voastre muritoare, va învia și trupurile voastre muritoare.” Suntem deci însuflețiți prin puterea Dumnezeului cel viu.

¹¹⁵ Limbile, însuflețite la o nouă limbă Cerească, ca să le vorbească; o răpire sus, o înălțare într-o atmosferă diferită de cea în care au trăit vreodată. De asemenea, cu noua Viață de însuflețire pentru ei, care a venit în ei, le-a însuflețit limba. Ei vorbeau în limbi noi. Oh, da!

¹¹⁶ Acum priviți-i. De asemenea, a fost conceput să le dea, după acest abstract, a fost conceput să le dea fiecare făgăduință care era pe teren. Fiecare făgăduință de pe terenurile Cuvântului lui Dumnezeu, care a fost făgăduită în Biblie, acea putere dătătoare de viață le-a fost dată, că să însuflețească acea făgăduință pentru ei. Prin urmare, și-au pus mâinile peste bolnavi, au fost vindecați. Au vorbit în limbi noi. Au făcut semne și minuni mari, pentru că asta era în făgăduința lui Dumnezeu. Iar când Isus a murit, ca să răscumpere înapoi pentru ei, terenurile care aparțineau fiilor lui Dumnezeu, El a demonstrat ce era Dumnezeu.

¹¹⁷ Cum îndrăznim noi să socializăm asta și să o punem într-o organizație? Nu avem niciun drept să facem asta.

¹¹⁸ Este Duhul Sfânt, astăzi, care caută inimi sincere care vor crede acel Mesaj. Tot ceea ce a fost făgăduit în Biblie, este pentru acel credincios. Iar când o accepți pe deplin, și Dumnezeu știe că o vei face, El îți dă abstractul pentru asta. Și atunci fiecare făgăduință care este făcută este în posesia ta, iar Duhul Sfânt este acolo să o însuflețească pentru tine. O, Doamne! Ce—ce fel de oameni ar trebui să fim? Cât de minunat este să vedem marele Duh Sfânt al lui Dumnezeu aici ca să pună la lucru acea putere! Gândiți-vă la asta. Când, Însuși Duhul Sfânt, aici să depună mărturie despre această oră. Isus a spus așa. El este același ieri, astăzi și în veci.

Cum îndrăznește cineva să șteargă asta de Acolo?

¹¹⁹ „Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi,” Ioan 14:12. „Aceste semne vor însoți pe cei ce cred.” Aceasta este asigurarea. Când vedem un grup de oameni care stau împreună și acele semne se manifestă, aceasta este asigurarea că abstractul este acolo pentru a justifica faptul că aceea este proprietatea lui Dumnezeu. Amin.

¹²⁰ Așadar, și noi suntem Paști. Amin. Noi suntem acum în Paștele nostru. Am înviat deja, aleluia, de la lucrurile lumii, la lucrurile făgăduinței lui Dumnezeu. Nu vom fi; suntem. Este vorba de potențiale.

¹²¹ Este făgăduința lui Dumnezeu. El Își va revărsa Duhul Său în zilele de pe urmă, și asta-i ce vor face ei. Observați, și-au pus mâinile peste bolnavi; tot ceea ce era în făgăduința lui Dumnezeu. „Voi turna din Duhul Meu în ultimele zile, peste toată făptura. Bătrânii voștri vor visa vise. Tinerii voștri vor avea vedenii.” Și toate aceste diferite făgăduințe pe care le-a făcut El, fiecare lucru se află chiar acolo în făgăduința lui Dumnezeu. Isus a răscumpărat aceasta pentru noi. Și când noi devenim...

¹²² Sau, noi, dacă suntem rânduiți pe acel teren, dacă suntem rânduiți să fim pe acel teren; ca vulturul care umblă în cuibul de pui. Dacă sunteți rânduiți pe acel teren, Duhul Sfânt este aici ca să vă găsească. Și când vă găsește, recunoașteți chemarea Sa. Recunoașteți ora în care trăiți. Știi că aceste lucruri trebuie să se întâmple. Repede sunteți răpiți ca să-L întâlniți, iar acum vă aflați în locurile cerești în Cristos Isus. O, ce făgăduință! Ce Tată Ceresc, Care ne-a dat aceste lucruri!

¹²³ Duhul le însuflețește părtășia cu Dumnezeu, astfel încât ei îi cheamă pe cei morți înapoi la viață, în acea zi. Ei și-au pus trupurile peste morți; ei au revenit la viață. Ascultați cu atenție. Ei au făcut aceleași lucruri pe care le-a făcut Isus, pentru că același Duh, care era peste El, era peste ei. Dacă un Duh îl face pe un om să acționeze în acest fel, îl face și pe celălalt să acționeze la fel. Dacă unul...

¹²⁴ Cum poate să vină Acesta peste cineva care spune că are Duhul lui Dumnezeu și neagă lucrările lui Dumnezeu? Nu o poate face.

¹²⁵ Observați. Viața lui Dumnezeu, care în greacă se numește *Zoe*, care s-a mișcat prin ei și în ei, le-a însuflețit mintea la Cuvântul Său. Acum, permiteți-mi să o spun foarte calm acum. Duhul lui Dumnezeu care se mișcă printre oameni, însuflețește mintea persoanei la făgăduința lui Dumnezeu. Vedeti? O face. Priviți. Și încerc să vă arăt—...și să vă las să vă dați seama că acum vorbesc despre Biserică, și, de asemenea, însuflețită la Viață, în El.

¹²⁶ Deși, ei erau doar atributele Lui, la început. Dar dacă Dumnezeu a spus, „În această zi,” în urmă la început, „John Doe va fi slujitorul Meu,” cu milioane de ani în urmă. Acum, John Doe este născut în păcat, zămislit în nelegiuire, vine în lume vorbind minciuni, pentru că este un muritor. Dar, poate, el are un mic sentiment religios. Se va alătura unei biserici. Poate că se va alătura bisericii Penticostale. Nu știu. Ar putea să se alătore la orice. Dar lăsați-l să intre în atmosfera lui Dumnezeu, măcar o dată. Vedeti? John Doe este menit să recunoască Cine este Tatăl său, tot așa cum vulturul a recunoscut cine era mama. Trebuie să-și dea seama. Vedeti? Numai că acel John Doe este atributul lui Dumnezeu care a devenit un cuvânt, rostit, iar apoi Duhul

Sfânt caută acel cuvânt. Iată. El îl cheamă, îi dă Viața veșnică și îl aduce în Prezența lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu.

127 Ascultați. Dumnezeu a făcut la fel când L-a văzut pe Isus. A fost—a fost lucrarea încheiată pe care Dumnezeu a terminat-o cu Isus, când a spus, „S-a terminat.” Tot planul a fost terminat.

128 Și când Duhul lui Dumnezeu vine peste voi și voi sunteți cu adevărat unul dintre atributele lui Dumnezeu despre care El a vorbit. Acum, dacă nu sunteți, vă veți mira și vă veți agita, veți alerga *încoace* și *încolo*, și orice altceva, și nu veți ajunge niciodată la cunoașterea Adevărului. [Porțiune goală pe bandă—Ed.] Dacă sunteți unul dintre aceștia, lucrurile vechi trec repede, vedeți, și deveniți noi, iar planul de mântuire este încheiat. Sunteți gata să ascultați fiecare Cuvânt pe care Dumnezeu l-a rostit vreodată despre voi, vedeți, ca voi să îl faceți. Sunteți supuși Cuvântului Său. Contractul, exact, abstractul contractului, titlul de proprietate vă aparține. Toate datoriile sunt plătite. Totul este radiat, și așa cum a fost în Ziua Cincizecimii.

129 Acum să observăm însuflețirea, acest Duh însuflețitor asupra altor oameni.

130 Acum, v-am spus că nu voi vorbi foarte mult, și am doar douăzeci de minute că să mă țin de cuvânt, dacă fac asta, observați, să mă încadrez în timpul pe care l-am spus, cam— cam o oră.

Observați acum această putere de însuflețire. Aceasta vine doar...

131 Acum, este multă batjocură la adresa Acesteia. Sunt mulți oameni care chiar cred că au primit-O, când nu este așa. Mulți oameni fac asta pentru că au o impresie falsă despre ceea ce au văzut că fac alți Creștini. Satan poate imita oricare dintre acestea. Noi știm asta. Iar ca misionari, puteți vedea cum se imită: strigăte, dansuri, vorbirea în limbi, toate aceste lucruri. Puteți vedea asta imitată oriunde. Absolut. Printre păgâni și printre oamenii care neagă faptul că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu. Vedeți? Și ei fac toate aceste lucruri, ei înșiși.

132 Dar realul și adevăratul Duh de însuflețire care vine la credincios, îl însuflețește la Cuvântul lui Dumnezeu, asta este înapoi la Hrana vulturului din nou, drept înapoi acolo unde trăiește. „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

133 Să observăm acum acest Duh de însuflețire, așa cum a venit peste alți oameni, așa cum a făcut-o în—în Ziua Cincizecimii.

134 Să observăm la Cincizecime, cum au acționat, și să vedem dacă au fost însuflețiți de această putere dătătoare de viață despre care vorbim. În Ziua Cincizecimii, toți așteptau acolo sus. În sinea lor, le era frică. Iudeii, pentru ceea ce aveau de gând

să facă, așa că s-au temut. Dar ce s-a întâmplat? Când această putere dătătoare de viață a căzut din Ceruri, s-a așezat peste ei un curaj. A fost ceva, o înțelegere, acolo unde nu erau prea siguri de aceea cu câteva ore înainte. Ei știau că El a—El a murit.

¹³⁵ Știau că a înviat. Au stat de vorbă cu El pe drum. „Dar era acel lucru pentru ei, sau era doar pentru ei, pentru Isus Însuși?”

¹³⁶ Dar aici, în Ziua Cincizecimii, Duhul Sfânt, abstractul s-a pogorât peste credincioși. Acest lucru i-a făcut pe ei parte din învierea Lui, l-a făcut parte din părtășia Lui. Duhul Sfânt a venit și le-a confirmat că vor fi înviați, pentru că au fost potențial înviați atunci, din lași în viteji.

¹³⁷ Ei erau—ei se temeau de însuși Cuvântul de care se gândeau. Nu lăsați să vă scape asta. Se temeau. Ei știau că El era acel Cuvânt.

¹³⁸ Chiar și Iudeii au trebuit să recunoască acest lucru. Nicodim a spus, „Rabi, noi știm că Tu ești un învățător care vine de la Dumnezeu. Nimeni nu ar putea face lucrurile pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu El. Acum, noi știm asta. Noi recunoaștem acest lucru.”

¹³⁹ Așa că ucenicii...Petru chiar a jurat în Prezența Lui. Toți L-au părăsit la răstignire.

¹⁴⁰ Dar iată-i acum sus, în această odaie de sus, în Prezența lui Dumnezeu. Apoi, dintr-o dată, iată că acest Duh Sfânt s-a pogorât din Ceruri și i-a însuflețit. Iar însuflețirea a avut loc, ei nu s-au temut să depună mărturie despre Mesajul pe care îl credeau și știau că este Adevărul. Altfel, le era frică de Acesta.

¹⁴¹ Câți Prezbiterieni, câți Metodști, câți Bapțiști, în lumea de astăzi, câți Penticostali, care cunosc Adevărul și se tem să ia poziție pentru Acesta? Sunt încredințat să mă întreb, ce a fost ceea ce a căzut peste voi? Sunteți voi parte din învierea Lui? Ați îndrăzni să strigați pentru teoria și ideea unui om? Sau, aveți îndrăzneala adevărată și—bărbăția adevărată de care este nevoie, să faceți un pas înainte și să numiți ceea ce este corect „corect,” și ceea ce este greșit „greșit”? Faceți voi parte din învierea Sa sau sunteți un închinător la o grămadă de crezuri? Sunteți unul care merge la biserică, aveți numele vostru acolo, și sunteți morți în păcat și fărădelegi?

Cel care nu crede în Cuvântul deplin al lui Dumnezeu este un păcătos.

¹⁴² Acei Farisei credeau în multe lucruri, ca fiind Adevărul. Ei spuneau „Noi suntem copiii lui Dumnezeu.” Și erau, până când acel Cuvânt a fost propovăduit. Dar când acel Cuvânt a fost propovăduit și adevărat, atunci ei au devenit păcătoși, pentru că au respins Lucrul pe care ei știau că este corect și au fost martori la asta. „Noi știm că Tu ești un învățător venit de la Dumnezeu,

pentru că nimeni nu ar putea face lucrurile pe care le faci Tu fără ca Dumnezeu să fie cu Tine.”

143 Mă întreb astăzi, unde ne aflăm? Vă întreb. Unde ne găsește această înviere? Îndrăzniți să faceți pasul afară? Îndrăzniți să Îl luați pe Dumnezeu pe Cuvântul Său? Dacă sunteți rânduți la Viață, cu siguranță o veți face. Dacă sunteți un vultur, nu aveți cum să nu o faceți, este Ceva în voi. Sau, vreți doar să slujiți unui crez pe undeva și să spuneți, „Mă duc la biserică. Sunt la fel de bun ca și tine”? Vedeti? Dacă nu dețineți un drept de naștere, nu veți vedea niciodată, nu puteți vedea. Dar dacă dețineți posesia acestui drept de naștere, nu vă puteți abține să nu-l vedeți, pentru că este parte din voi și voi sunteți parte din acesta.

144 Cum aș putea nega pe mama care mi-a dat naștere? Cum aș putea nega pe tatăl, când propriul său sânge este în mine? Cum aș putea nega că Charles Branham este tatăl meu? N-aș putea s-o fac. Sunt dispus să suport reproșurile lui sau orice altceva, pentru că sunt fiul lui. Aleluia!

145 Apoi, fiind un fiu al lui Dumnezeu, iar El era Cuvântul lui Dumnezeu, cum aș putea nega că Biblia este Adevărul, că Isus Cristos nu este același ieri, astăzi și în veci? Și văzând ora în care trăim, avem nevoie de un Paște în biserică. Înviere! Avem nevoie de o înviere, pentru a da putere credinței, bărbați și femei care să ia poziție pentru ceea ce este Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu.

146 Spuneți, „Ei bine, noi avem Tineretul nostru pentru Cristos.” Asta e în regulă. „Biserica noastră ține o adunare. Vrem *atâți* membri.” Nu am nimic împotriva. Este în regulă. Dar asta este doar atmosfera. Asta ar putea fi penele unei găini bătrâne. Dar dacă veți intra în atmosfera potrivită acolo, va ieși un vultur dacă sunteți un ou de vultur. Și dacă ați fost predestinați de Dumnezeu să vedeți, nu aveți cum să nu vedeți, veți veni într-o înviere. Așa s-a născut Baptistul, așa s-a născut Metodistul, într-o înviere din ziua aceea, dar au devenit o găină în loc de un vultur.

147 Așa cum am spus nu cu mult timp în urmă, coborând din Tucson, am văzut un lucru foarte ciudat. Am văzut un șoim așezat pe sârmă acolo jos. Acel șoim și-a pierdut de mult identificarea. Înainte era o pasăre asemănătoare cu vulturul. Nu putea să urmeze vulturul; nu, în niciun caz. Nimic nu poate urma un vultur. Dar el era un șoim.

148 Cristos este Vulturul, iar biserica ar trebui să fie cel puțin un șoim. Poate zbura mai sus decât toate celelalte păsări. Dar acest șoim a devenit moale. Și-a pierdut identificarea. Se așază pe firele de telefon și așteaptă vreun iepure mort. El sare ca un corb, în loc să zboare ca un șoim.

149 O, fratele meu, sora mea, voi, poporul Penticostal, care este propriul meu popor drag! Biserica își pierde identificarea.

Aceasta vine jos și depinde de un crez formal mort, în loc să zboare în Ceruri, acolo, pentru mană proaspătă.

¹⁵⁰ Un șoim obișnuia să-și vâneze propria mană, dar astăzi ia ceea ce calcă automobilele și ceea ce mănâncă corbii. El sare ca unul. Arată ca unul.

¹⁵¹ Ne-am împoțonat atât de mult în lumea modernă, femeile noastre își taie părul și poartă pantaloni scurți, bărbații noștri fără suficientă coloană vertebrală să stea în amvon și să spună adevărul. Am devenit indulgenți de mult cu Cuvântul.

¹⁵² O, Doamne, trimite Duhul Sfânt și caută acei vulturi undeva, care sunt gata să stea acolo, indiferent de ce se întâmplă, care se vor înălța în necunoscut, nu să se așeze pe firele de telefon și să aștepte să apară niște literatură pentru școala duminicală. Lăsați-mă să am Cuvântul, și în prospețimea puterii și a demonstrației Duhului Sfânt. Avem nevoie de un Paște, de o înviere care să fie potențială. Prietene, dacă te mulțumești cu un astfel de hoit al lumii, acolo este ceva greșit.

¹⁵³ Sora mea, fratele meu, dați-mi voie să vă spun asta, cu frică dumnezeiască, știind că s-ar putea să nu mai trăiesc pentru a vedea un Paște din nou. Dar un lucru este sigur, când un fiu al lui Dumnezeu predestinat autentic, prin Cuvântul lui Dumnezeu, aude acel Glas al lui Dumnezeu, se va ridica și va merge în întâmpinarea Lui. Este vorba de potențialul, că se va întâlni cu adevăratul Cuvânt viu. Așa cum era El, Mireasa îl va întâlni pe Mire. Ea este o parte din Trupul Său.

¹⁵⁴ Observați, de mult timp, noi ne pierdem identificările. Venim miercuri seara, unii dintre noi. Alții stau acasă să se uite la *Cine O Iubește Pe Susie*, la televizoare, tot felul de lucruri lumești, tot felul de divertismente, ca să vă țină departe de biserică. De mult am pierdut-o.

¹⁵⁵ Seminarile noastre, școlile noastre, scot o grămadă de Ricky cu o grămadă de teologie, și—și divertisment și de toate în biserică, pentru a lua locul întâlnirii de rugăciune. Am preluat hainele și încercăm să realizăm ceea ce încearcă să facă modernistii, să-i aducem înăuntru. Nu îi veți câștiga niciodată prin asta. Ei au mai mult decât voi. Nu aveți ce face pe terenul vostru...pe terenul lor. Lăsați-i pe ei să vină pe al vostru, unde strălucește adevăratul botez, unde este adevărata putere a învierii. Nu încercați să construiți o biserică ca a lor. Nu încercați să aveți un păstor ca ei. Nu încercați să faceți *asta*, *aceea*, *cealaltă*, sau să cooperați cu lumea. Ei strălucesc cu Hollywood.

¹⁵⁶ Adevărata Evanghelie radiază cu putere. Vulturii aud asta. Ei nu caută să strălucească. Ei caută o radiație. Să radieze cu umilință, să radieze cu dragoste, să radieze cu putere, asta este ceea ce caută vulturul adevărat. Nu poți să zgării într-o ogradă și să-l mulțumești. Nu va fi niciodată în stare să o facă. Nu îi veți spune asta niciodată, pentru că el nu crede.

¹⁵⁷ Lăsați acel Glas să strige din Ceruri, „Eu sunt Cel care a fost mort și a înviat din nou.” Ceva are loc. „Eu sunt același ieri, astăzi și în veci. Și se va întâmpla în zilele din urmă, voi turna din Mine peste toată făptura.” Slavă lui Dumnezeu! „Voi însufleții limba voastră muritoare. Voi însufleții limbile voastre muritoare. Vă voi da dovada că vă voi aduce în înviere cu Mine.” Vulturii cu inima flămândă se întind după asta cât de tare pot. Este Perla de mare preț, pentru care ei vând orice altceva, să meargă să o cumpere. Amin.

¹⁵⁸ Dumnezeu să ne ajute, prietene. Bisericile noastre își pierd identificarea.

Să trecem acum repede la câteva.

¹⁵⁹ Observați acțiunea acelor ucenici, speriați. Ei știau că Isus era Adevărul, dar, vedeți, Aceasta era împotriva ideii populare, a religiei populare a orei, cea mai strictă religie, Sar...Farisei, Saduchei și așa mai departe, cultele, clanurile și denotațiunile lor. Erau—erau împotriva acelei „erezii.” Dar Isus era Cuvântul identificat.

¹⁶⁰ Și Isus este Duhul Sfânt, în Spirit. „Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea. Voi Mă veți vedea,” nu trupul; Viața care era în El. Dumnezeu este asupra Bisericii, ca să cheme fii cum a făcut atunci, ascultători.

¹⁶¹ „Eu fac întotdeauna ceea ce este plăcut Tatălui Meu. Care dintre voi Mă poate acuza de păcat?” Cu alte cuvinte, *păcatul* este „necredință.” „Ce a spus Cuvântul despre Mine, pe care Eu nu l-am făcut?” Iată. „Arătați-Mi ce a spus Cuvântul că voi face, și nu am făcut. Cine Mă poate acuza? Care dintre voi Mă poate arăta cu degetul și să spună că nu am împlinit Cuvântul Tatălui Meu?” Oh, când biserica Penticostală va ajunge la acest punct! „Cine Mă poate acuza de necredință?”

¹⁶² O, Creștini, nu vă identificați ca un șoim, ci ca un vultur. Acel șoim este moale, va cădea. Nu vedeți niciodată un vultur făcând asta. El nu va face niciodată așa ceva. El își vânează singur hrana, din înălțime. Dumnezeu l-a pregătit pentru ca el să o poată vedea. El primește mană proaspătă, nu ceva ce este mort.

¹⁶³ La Evrei, când au trecut prin pustiu, au mâncat, au încercat să mănânce mană moartă. Devenise stătută. Avea—avea larve în ea. Știți la ce ne referim. Este pur și simplu contaminată, putredă. Sunt viermi în ea.

¹⁶⁴ De ce aș mânca o mâncare care a fost moartă cu ani în urmă? Ar putea să arate bine, dar nu este proaspătă. Noi trebuie să luăm hrană în fiecare generație, nouă. La fel și vulturul caută acea hrană, în fiecare generație, în timp ce ne aflăm în călătoria noastră. Observați.

¹⁶⁵ Acum să luăm din nou câțiva oameni. Să luăm câțiva dintre profeții Vechiului Testament, să vedem ce au făcut.

166 Să ne uităm mai întâi la Ștefan, cum Ștefan în mijlocul aceluia Consiliu al Sinedriului. Când acel consiliu l-a adus acolo, acea mare adunare de credincioși de acolo, sau care se presupunea a fi credincioși, l-a adus și au încercat să-l condamne. „Ei bine,” el a spus, „tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile, voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt.” Aceasta este acea Viață Eternă. „Cum au făcut părinții voștri în trecut cu profetii, așa faceți și voi astăzi.” Și scrășneau din dinți împotriva lui. Ei nu voiau să audă asta. El era împotriva crezului lor. El era împotriva denotațiunii lor. Și l-au omorât cu pietre pe om. Iar el și-a ridicat mâinile în sus, a privit spre Cer și a spus, „Văd cerurile deschise și pe Isus stând la dreapta.” De ce? Avea în el puterea de înviere, dătătoare de viață care l-a luat în sânul lui Isus.

167 Observați, repede acum. Priviți-l pe Filip, acolo jos, într-o mare trezire. A ținut o trezire acolo unde nimeni nu ar fi îndrăznit, ei bine, dacă ar fi avut o mare cooperare printre biserici și așa mai departe. Avea o mare trezire. Și puterea dătătoare de viață a lui Dumnezeu i-a vorbit, i-a spus, „Ștefan...” Poate a spus așa, „Ai o mare trezire, dar am un om cu care vreau să vorbești.”

168 Și Ștefan este ascultător, indiferent de ce este, câte critici. „Oh, Ștefan, nu poți pleca.”

„Dar, eu pot. Dumnezeu a spus așa.”

169 Și s-a dus în pustiu, și acolo l-a găsit pe acest famen. Și ce s-a întâmplat? El a spus, „Are...Dacă tu crezi din toată inima ta, că Isus este Fiul lui Dumnezeu, te voi boteza.” Când l-a botezat...

170 Priviți. El a fost însufletit de această putere dătătoare de viață, să lase o trezire de mii de oameni, să meargă în pustie, la un singur om. Oh, asta ar fi fost contrar oricărei rațiuni. Vedeti? „De ce, sunt zece mii care te vor aici.” Dar este unul singur care vrea, acolo. Vedeti? Și puterea dătătoare de viață l-a trimis la locul pregătit de Dumnezeu. Aleluia!

171 Bărbați și femei, Aceasta vă va face să vă ridicați în picioare. Vă va face să faceți lucrurile pe care Dumnezeu vrea să le faceți. Nu-mi pasă ce spune altcineva despre asta. Vecinul spune, „Oh, persoana aceea și-a pierdut mințile. Se roagă toată noaptea; ei citesc Biblia.” Nu-mi pasă ce spun ei. Este ceea ce te-a chemat Dumnezeu să faci. Așa este. „Oh, ei spun că nu putem avea aceste treziri Penticostale, de modă veche.” Oh, da, putem și noi. O puteți avea în voi înșivă. Și tu ești majoritar, în Dumnezeu, indiferent ce cred ceilalți.

172 Observați, după, în ascultare. Ascultați cu atenție acum. După ce a ascultat de Dumnezeu, de Cuvântul Său, când și-a îndeplinit misiunea, acea putere dătătoare de viață pe care a primit-o la Cincizecime l-a răpit, i-a însufletit trupul. La kilometri și kilometri depărtare, a fost luat în Duhul și a fost

găsit undeva în alt ținut. Puterea dătătoare de viață a lui Dumnezeu! Și dacă suntem pentecostali, „Aceeasi putere care L-a înviat pe Isus din morți, dacă locuiește în trupurile voastre muritoare.” Vedeți? În regulă. Observați.

¹⁷³ Să luăm un alt om cu această putere dătătoare de viață. A fost un om cu mult timp în urmă, pe nume Enoh. Când apărea ceva nou, când apărea ceva și spunea, „Ei bine, acum trebuie să ne întoarcem la vechea școală, sau *asta*, *aceea*, sau *cealaltă*,” Enoh a umblat cu Dumnezeu. Orice a spus Dumnezeu să facă, Enoh nu a ratat niciun Cuvânt. El a umblat cu Dumnezeu. Ce a fost el? A fost un fiu al lui Dumnezeu. Era un vultur care fost chemat pentru acea zi.

¹⁷⁴ Și când a venit timpul, era atât de plin de acea putere dătătoare de viață! Amintiți-vă, el a umblat cinci sute de ani, sau mai mult, înaintea lui Dumnezeu, și el niciodată nu a ratat Cuvântul Său. Nici măcar o singură dată nu s-a purtat greșit. Nici o singură dată nu a făcut altceva decât să păstreze mărturia. Tot ceea ce Dumnezeu i-a spus să facă, el s-a dus și a făcut. Fără discuții, pur și simplu s-a dus și a făcut-o. Nu a contat ce credeau ceilalți, el s-a dus și a făcut-o. De ce? El era plin de acea putere dătătoare de viață. Și când a venit timpul ca bătrânul să moară, Dumnezeu doar a trimis scara jos și el a urcat Acasă. L- a însuflețit și i-a luat trupul său muritor într-o răpire. Amin. Aceasta este acea putere dătătoare de viață.

¹⁷⁵ Uitați-vă la Ilie, după ce și-a terminat lucrarea pe pământ. Era atât de plin de acea putere dătătoare de viață, încât a condamnat tunsorile lui Jackie Kennedy în zilele sale. I-a spus bătrânei Izabela ce credea despre ea. El le-a spus predicatorilor și preoților ce era bine și ce era greșit, iar ei nu l-au crezut. Dar el le-a condamnat pe femeile cu fețele vopsite și alte lucruri, foarte dur. Și el era atât de plin de acea putere dătătoare de viață încât nimic nu-i putea face rău. Dumnezeu îl hrănise din ceruri, l-a luat și l-a pus deoparte. Și era atât de plin de putere dătătoare de viață, încât când a venit vremea să moară, Iordanul s-a deschis, și el pur și simplu a mers, a trimis un car și l-a luat sus Acasă, atât de plin de acea putere dătătoare de viață. El a devenit un fiu adevărat, veritabil al lui Dumnezeu. Da.

¹⁷⁶ Observați că a avut un succes, iar numele lui era Elisei. Și Elisei a avut o porție îndoită, de această putere dătătoare de viață. Vedeți? A avut o porție îndoită din aceasta. Acum, el a propovăduit timp de aproximativ optzeci de ani, sau avea aproximativ optzeci de ani. S-a îmbolnăvit și a murit. Acum, el nu a ajuns să se ducă Acasă, așa cum a făcut Ilie. Vedeți? Amândoi sunt reprezentați acolo în Biserică; unii sfinți se duc, iar alții se odihnesc. Dar observați că atunci când Ilie a fost luat sus în răpire; apoi Elisei a adormit, în Dumnezeu, plin de putere dătătoare de viață. Priviți profeția lui chiar înainte de a muri. Vedeți?

¹⁷⁷ Acum, dați-mi voie să vă arăt. Nu îmi pasă dacă sunteți morți, sau unde vă aflați, acea putere dătătoare de viață nu pleacă niciodată. Ani și ani după moartea sa, carnea lui putrezise, viermii de piele o mâncaseră. Dar ei duceau un mort, într-o zi, și l-au aruncat pe oasele acelea, și a fost atâta putere dătătoare de viață acolo încât omul a revenit la viață. Aleluia! L- a înviat din morți, pentru că acea putere dătătoare de viață care era peste acel sfânt al lui Dumnezeu, nu l-a părăsit niciodată, a rămas chiar pe acele oase.

¹⁷⁸ Oh, țineți minte, noi suntem carne din carnea Lui, oase din oasele Lui, dacă suntem Mireasa Lui. Moartea nu va deranja deloc acea putere dătătoare de viață. „Chiar dacă viermii pielii vor nimici acest trup, totuși în trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu.” Glorie lui Dumnezeu! Ce un...Nu știu ce să mai spun. Ce nădejde pentru un bătrân ca mine, știind că îmi văd sfârșitul chiar acolo, în curând, la cincizeci și șase de ani.

¹⁷⁹ De când eram un băiețel am stat aici, încercând să proclam Acest lucru. Dar știu că în mine, nimic bun pe care îl am, nimic din ce am făcut, dar în mine este acea putere dătătoare de viață; m-a însuflețit într-o zi din lucrurile lumii, de tânăr, la Viața Eternă. O, câte lucruri s-au întâmplat! Am văzut vedenii, am prezis lucruri. El încă nu a lăsat nimic să eșueze. Am vorbit în alte limbi. Am profetit. Am făcut aceste lucruri prin Duhul lui Dumnezeu care a locuit în mine. Aceasta este puterea dătătoare de viață. Știu că într-o zi...

¹⁸⁰ Răscumpărătorul meu trăiește acum. Și într-o zi, când va veni El, aceste oase vor învia, pentru a merge să-L întâlnească în văzduh. Puteți să mă îngropați în mare, să mă ardeți, oriunde vreți. Această putere dătătoare de viață este Eternă. Pfiu! Simt Paștele chiar acum. Da, domnule. O am de ani de zile. Este în mine.

¹⁸¹ Este în voi. Dacă, voi, Duhul care L-a înviat pe Isus din morți locuiește în trupurile voastre muritoare, v-a înviat de la lucrurile din lume, doar la Cuvântul lui Dumnezeu. V-a înviat din viața aceasta la Viața Eternă. Voi, care erați odată morți în păcat și în fărădelegi, ați fost acum însuflețiți împreună, ca să fiți așezați în locurile Cerești cu Cristos Isus, ospătându-vă cu Mană de Sus, văzând mâna lui Dumnezeu manifestată, dovedind făgăduința din această zi.

¹⁸² „Cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi la venirea Fiului omului. Mâncau, beau, se însurau, se măritau. Și cum a fost în zilele lui Lot, așa va fi în orele în care Fiul omului se va descoperi pe pământ,” nu mai este Fiul lui Dumnezeu. „Fiul Omului,” se va întoarce ca Mesajul profetic pentru ziua de pe urmă, când acel vultur va zbura; nu leul; nu boul în epoca jertfei. Vedeti?

183 De fiecare dată, o putere religioasă a ieșit ca să răspundă provocării puterii politice a lumii. Când s-a ridicat leul, puterea religioasă, s-a dus să întâlnească puterea Romană.

184 Și apoi, când a venit ceasul pentru jertfă, boul a mers, pentru că el este Animalul de jertfă a Domnului.

185 Apoi au venit reformatorii, de-a lungul epocilor bisericesti, a venit fața unui om. Și reformatorii au fost de la Luther, Wesley, oh, Calvin, în continuare, până în jos, până în epoca pentecostală.

186 Dar în ultimul Mesaj care a ieșit, a venit un vultur în zbor. Este timpul vulturului, timpul descoperirii, Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, Cuvântul lui Dumnezeu dovedit. Oh, copii, intrați în acest botez al Duhului Sfânt. Intrați și credeți în El, din toată inima, Dumnezeu vă va umple.

187 Priviți aici acum. Găsim acum, amintiți-vă, „Suntem carne din carnea Lui și os din osul Lui.” Așa cum Dumnezeu a ridicat oasele și carnea Lui din mormânt, ei nu pot ascunde omul care are potențialul. Moartea nu-l poate lua. Isus a spus, „Toți cei care mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine. Îi voi învia în ziua de apoi.” Oh, Doamne! Paște! Ei bine, suntem chiar în Paști. Când El a înviat, am înviat și noi cu El. El a trimis abstractul înapoi. Noi îl deținem, ca botezul Duhului Sfânt. „El este viu în veci; același ieri, azi și în veci.” Evrei 13:8 dovedește acest lucru. El este același.

188 Mesianicii Lui, cei unși, cred asta. Ce este Mesia? Ce este Mesia? *Mesia* este „unsul.” Și acum, dacă El a fost Mesia, fiind Unsul pentru acea zi, ca să îplinească Cuvântul lui Dumnezeu, să fie Răscumpărătorul și Unsul, iar Dumnezeu a înviat acel trup; Mireasa Lui este unsul pentru această zi. Ea este deja înviată împreună cu El în înviere, pentru că, „Aceștia doi sunt una.” Amin.

189 Eu—eu aș vrea să pot spune lucrurile așa cum le văd eu. Aș vrea să am educația cu care să o pot face. Vedeți? Eu—eu sper că vedeți asta. Sper, ca Dumnezeu, Duhul Sfânt să coboare acolo și să vă pună asta în inimă, să vedeți ce vreau să spun.

190 Învierea, noi suntem acum în înviere. Noi suntem cu El în înviere, dar numai cei care au Viață.

191 Nu cei care nu au Viață. Ei nu O vor cunoaște. Ei nu O vor cunoaște niciodată. Vor continua să creadă că primesc Duhul Sfânt, că sunt mântuiți, și Răpirea va fi deja sfârșită și dusă. A spus, „Ilie a venit deja, și ei au făcut în acel mod, iar voi nu ați știut.” Vedeți?

192 Observați. Moartea nu oprește puterea dătătoare de viață a lui Dumnezeu. Observați. Moartea nu o poate opri.

193 Voi spuneți, „Ei bine, mama mea a fost o femeie plină de Duhul Sfânt. Tatăl meu, nu am văzut niciodată un om atât de

plin de putere ca tatăl meu. Dar a murit, frate Branham.” Sigur. Asta nu a oprit puterea dătătoare de viață.

¹⁹⁴ Moise a avut acea putere dătătoare de viață. Credeți asta? Nu a mai fost niciodată un om ca el pe pământ, până la Isus. Pentru că el nu numai că a avut viziuni, el vorbea gură către gură cu Dumnezeu.

¹⁹⁵ Chiar și o proorociță, Miriam, i-a contestat cuvântul într-o zi. El a spus, „Nu te teme de Dumnezeu? Gândiți-vă la robul meu, Moise. Nu este nimeni în lume ca el, în această oră. Nu a existat niciodată cineva ca Moise. Eu îi vorbesc lui Moise. Ce a spus el vreodată, care să nu fie adevăr? Vedeți? Eu vorbesc cu Moise. Nu te teme de Dumnezeu? Să nu spuneți nici un cuvânt împotriva Lui.” Și chiar atunci a fost lovită de lepră și—și era pe moarte. Nu a trăit prea mult, după aceea. Moise s-a rugat pentru ea.

¹⁹⁶ Și Moise s-a urcat pe munte, la o sută douăzeci de ani de slujire, sau optzeci de ani de slujire; o sută douăzeci de ani de viață, s-a urcat pe munți și a murit și a fost îngropat în vale. Dar acea putere dătătoare de viață era peste el. Aproximativ opt sute de ani mai târziu, iată-l aici, stând pe Muntele Transfigurării. Amin. Ce era el? El a fost inclus în acea înviere. Sigur, că a fost. El avea puterea dătătoare de viață a lui Dumnezeu. Era aici, în picioare.

¹⁹⁷ Priviți-i pe Iov, Abraham, Isaac, sfinții în ziua învierii, acea dimineață măreață pe care Iov și toți știau că va veni. Când, el a spus „Știu că Răscumpărătorul meu trăiește,” cu sute și sute de ani înainte de Cristos. Este, de fapt, Cartea lui Iov a fost scrisă înainte de Geneza, se susține, este cea mai veche Carte din Biblie.

¹⁹⁸ Și în încercările sale, și așa cum le parcurgem noi acum. Și soția lui, chiar, cea mai apropiată de el pe pământ, a spus, „Nu vrei să-l blestemi pe Dumnezeu și să pieri de moarte?”

¹⁹⁹ El a spus, „Vorbești ca o femeie nebună. Domnul a dat și Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului.”

²⁰⁰ Apoi, când Duhul lui Dumnezeu a venit peste el și a început să profetească, a spus, „Știu că Răscumpărătorul meu este viu și că în zilele de pe urmă El va sta pe acest pământ. Chiar dacă viermii pielii vor nimici acest trup, totuși în carnea mea îl voi vedea pe Dumnezeu.” Și și-a făcut un loc unde să se îngroape. A zis, „Vom cumpăra pământul acesta.” L-a cumpărat și s-a îngropat.

²⁰¹ Mai târziu, a venit un om pe nume Abraham. Biserica creștea, se ridica. Abraham, ei bine, acum, avea și el potențialul lui Dumnezeu, Viața veșnică, Eternă, pentru că Dumnezeu l-a chemat. Acum observați. Când a murit, sau Sarah a murit, el a cumpărat o bucată de pământ în Palestina, lângă mormântul lui Iov, și a îngropat-o pe Sarah. Abraham a murit și, de asemenea, a

fost îngropat împreună cu Sarah. Abraham a născut—l-a născut pe Isaac.

202 Și Isaac, când el a murit, a adormit cu Abraham, în aceeași parcelă de pământ. Acum, când, Isaac l-a născut pe Iacob...

203 Iacob a murit, jos în Egipt. Dar fiind profet acum, cu acest potențial, cu această putere dătătoare de viață, a spus, „Nu mă îngropa aici jos, Iosif. Vino aici, fiul meu profet. Pune-ți mâna pe această coapsă pe care Dumnezeu a schilodit-o. Jură pe Dumnezeul Cerurilor că nu mă vei îngropa aici jos.” Ce era în acel om? De ce nu era Egiptul la fel de bun ca orice alt loc? Era un profet. El știa unde va fi învierea. Nu va fi în Egipt; va fi în Palestina. A spus, „Pune-ți mâinile pe încheietura coapsei mele schilodite și jură pe Dumnezeul pe care l-am slujit. Tu ești fiul meu profet, că, nu-mi vei îngropa oasele aici jos. Du-mă acolo sus și îngropă-mă.”

204 Iosif, fiind și el un profet, și-a pus mâinile peste tatăl său schiop. A spus, „Jur pe Dumnezeul lui Abraham, al lui Isaac și al lui Iacob, că nu te voi îngropa aici.” L-au luat și l-au îngropat sus, în acea țară. De ce? De ce?

205 Când Iosif a murit, a spus, „Să nu mă îngropați aici jos. Nu mă îngropați aici jos.” De ce? Dumnezeu este Dumnezeu peste tot, dar El are un plan. Iosif era un profet. El a spus, „Într-o zi,” ascultați, cuvintele lui, „Domnul Dumnezeu vă va re-viz...vă va vizita și vă va lua din țara aceasta. Și când veți pleca, voi să luați oasele mele.”

206 Acea putere dătătoare de viață era în acele oase. Oh! „Dacă Duhul Celui care L-a înviat pe Cristos din morți, locuiește în voi, El va învia și trupurile voastre muritoare.”

207 „Nu-mi puneți oasele aici jos. Îngropați-le acolo sus cu acei ai făgăduinței.”

208 Când a venit Isus, iată, am aici o Scriptură, Matei 27:51. Când Isus a înviat din morți, Iov a văzut acea venire, a spus, „Știu că Răscumpărătorul meu trăiește. În zilele din urmă, El va sta pe acest pământ. Chiar dacă viermii pielii au distrus acest trup, totuși în carnea mea îl voi vedea pe Dumnezeu. Îl voi vedea pe El.” Ei au știut. Acesta a fost un profet. Abraham a fost un profet. Isaac a fost un profet. Iacob a fost un profet. Iosif a fost un profet. Și ei au avut descoperirea lui Dumnezeu, conform Cuvântului Său. Și în acea dimineață de Paște, când Acela a venit și i-a răscumpărat pe toți cei care au crezut în El, au înviat și ei, conform Bibliiei.

209 Acea putere dătătoare de viață a venit în mormântul lui Iov, unde nu mai era nici măcar o lingură din praful oaselor sale. După toate acele sute, și sute, și sute de ani, oasele lui au putrezit. S-a—s-au întors, și s-au transformat din nou în gazele pământului, și doar un simplu praf de cenușă zăcea acolo. Dar,

totuși, când acea putere dătătoare de viață, conform Cuvântului lui Dumnezeu, conform făgăduinței, sute și sute, da, mii de ani mai târziu, când acea putere dătătoare de viață a fost scoasă din mormânt; Iov, Abraham, Isaac, Iacob, toți, au ieșit din mormânt cu El.

²¹⁰ Biblia a spus așa. Sfântul Matei, capitolul 27 și versetul 51, spune, „Mulți dintre sfinții care dormeau în țărâna pământului, au înviat și au ieșit din morminte cu El, când El a înviat în dimineața de Paști.” De ce? Ei aveau acel potențial. Aveau acea putere dătătoare de viață, vedeți, și au înviat din morți și au mers cu El la înviere. S-au bucurat de înviere cu El, pentru că erau plini de acea putere dătătoare de viață. Aveau acea pecete autentică de Paște.

„Ei bine,” voi spuneți, „Aș vrea să fi trăit în urmă în Vechiul Testament.”

²¹¹ Așteptați un minut. În Întâi Tesal-...Tesaloniceni, capitolul 4, versetul 16, vreau să citiți asta. „Nu vreau, fraților să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat a treia zi,” nu ne facem că credem, ci credem, „tot așa și pe cei ce dorm în El îi va aduce Dumnezeu cu El.”

²¹² Sfinții Noului Testament cu acea putere dătătoare de viață, vor învia, de asemenea, la a doua Sa Venire; la fel de sigur ca și sfinții Vechiului Testament cu toată acea putere dătătoare de viață peste oasele lor, și transmutări și puteri, și așa mai departe, care îl demonstau pe Dumnezeu. Acei profeți la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu, au înviat împreună cu El în acea dimineață de înviere; și cu făgăduința lui Dumnezeu că oricine este în Cristos Isus va veni de asemenea cu El în învierea Sa, puterea dătătoare de viață a lui Dumnezeu peste oase.

²¹³ Nu e de mirare că ne punem mâinile peste cei bolnavi. Nu e de mirare că ne iubim unii pe alții. Suntem frați și surori. Nu ar trebui să ne urâm unii pe alții, pentru că suntem corecțati de Cuvântul lui Dumnezeu. Ar trebui să ne iubim unii pe alții și să ne respectăm unii pe alții. Știți, dacă nu o faceți, asta nu vă va ajuta.

²¹⁴ Este un micuț care se află chiar aici, care, în această biserică acum. Acum câteva zile...Acel om crede. Acel om mic avea un cancer la ureche și nu a vrut să spună nimic despre asta. Lucra acolo sus, la casă. Am fost cu el la vânătoare, acolo sus, cu frații Moseley și cu fratele Dawson, aici de față. Eram aici sus la vânătoare, fiul fratelui William. Și s-a întâmplat să mă uit la urechea lui și i-am văzut urechea toată umflată. Am spus, „Ce s-a întâmplat, Donavon, cu acea ureche?”

²¹⁵ El a spus, „Frate Branham, e de mult timp. Nu știu.”

²¹⁶ Eu doar—doar l-am prins de mână acolo. Era un cancer mare pe urechea lui. N-am spus nici un cuvânt; doar l-am ținut și m-am gândit: „Fratele meu!” La o zi sau două după aceea, nu a mai rămăs nici măcar o cicatrice. A fost respectul său în Dumnezeuul Cerului, cu puterea Sa dătătoare de viață, a ucis acel cancer și i-a cruțat viața lui Donavon Weerts acolo. Așa este.

²¹⁷ Ce sunt aceste lucruri? Uitați-vă aici, oameni de aici din Phoenix. Uitați-vă la voi, oameni care ați crezut în asta. Uitați-vă la oamenii care au asta, care își pun mâinile peste voi. Priviți ce se întâmplă. Este o putere dătătoare de viață. „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.” Dacă își pun mâinile peste bolnavi, acea putere dătătoare de viață, de la vultur la vultur, ceva se va întâmpla. Acum, de la vultur la uliu, nu va funcționa. De la vultur la vultur, se înalță din ogradă, spre Ceruri. „Aceste semne îi vor urma pe cei care cred,” când amândoi sunt în credință.

²¹⁸ Vedeti aceeași putere dătătoare de viață a lui Dumnezeu reprezentată în acești doi profeți, Ilie și Elisei. Observați, același cuvânt; unul dintre ei este *ia sus*, celălalt este *luat sus*. *la sus* și *luat sus*. Vedeti? El a fost luat sus. Noi vom fi, ne ia sus; ne ia sus cu ei, ne întâlnim cu ei în văzduh. „Vom fi luați sus ca să-i întâlnim în văzduh.”

²¹⁹ Observați, o pasăre trebuie să aibă două aripi, ca să se echilibreze. Nu-i așa? Ilie era o aripă de transmutare, Ilie. Elisei era o aripă de înviere. Vedeti? Amândouă, împreună, reprezentând sfinții care trăiesc și sfinții care au plecat.

²²⁰ Amintiți-vă, însuflețiți ca să vadă trecutul, cortinele. Cum au fost însuflețiți acești oameni acolo în trecut ca să privească dincolo de cortină și să vadă jos în acest timp; acei profeți!

²²¹ Uitați-vă la Pavel, a spus că în zilele din urmă cum vor fi acești oameni, cum se vor purta și cum se vor numi creștini. El era un profet, plin de puterea dătătoare de viață, a prevăzut că se va întâmpla. Noi credem asta. Nu-i așa? El a primit putere dătătoare de viață.

²²² Uitați-vă la puterea dătătoare de viață de astăzi, prezicând lucruri, fără să lipsească niciun eveniment. Nici măcar o dată nu dă greș. Putere dătătoare de viață; nu puterea unui om; ci puterea lui Dumnezeu. Puterea, abstractul Paștelui, Isus cel înviat care a trimis înapoi abstractul, ca să ne garanteze că suntem deja însuflețiți împreună cu El.

²²³ Observați. Vă amintiți cârticica, a Oamenilor De Afaceri de aici, *Privind Dincolo De Cortina Timpului?*

Încep să îmbătrânesc, știind că zilele mele sunt din ce în ce mai scurte. Devin foarte... ²²⁴ Cânt acel mic fragment care l-au cântat doamnele cu puțin timp în urmă. O am de vreo optsprezece, douăzeci de ani. *Vreau Să Stăm De Vorbă, Doamne*. Și ies acolo și merg să mă rog, atunci vine acea putere dătătoare

de viață. Sunt ridicat. M-am uitat Acolo sus. Spun, „Uită-te acolo.”

²²⁵ Îmi amintesc că în dimineața aceea, am fost răpit dincolo. Și soția mea, stând acolo în spate, întinsă în același pat cu mine în acea dimineață. Am fost ridicat, m-am uitat sus. Și ea era acolo, dormea. Am spus, „Dacă am de gând să fac ceva pentru Domnul, ar fi bine să te grăbești, băiete. Ai trecut de cincizeci de ani.” Atunci Duhul Sfânt m-a luat și am privit Acolo. I-am văzut pe acei sfinți, la fel de sigur cum stau eu aici, lângă acest amvon, cu această Carte sacră așezată aici, și ca slujitor al Evangheliei.

²²⁶ V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și care să nu se fi întâmplat? Dacă am făcut-o, vreau să-mi spuneți asta. De fiecare dată, nu a fost perfect, pe platformă? De fiecare dată, s-a întâmplat exact cum a spus El? Aceasta a fost AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

²²⁷ Stăteam acolo, mă uitam atunci. Am văzut zeci de mii de ori mii de oameni venind, bărbați și femei tineri, alergând, aruncându-și brațele în jurul meu, strigând. M-am uitat înapoi și m-am văzut pe mine întins pe pat. „Doamne, lasă-mă să privesc dincolo de cortina timpului.”

²²⁸ Ce este? Este puterea dătătoare de viață care ne va răpi. Acea mare putere dătătoare de viață. Puterea dătătoare de viață a venit în aceste zile de pe urmă.

²²⁹ Pentru asta sunt în Arizona, chiar acum. Sunt mulți oameni care stau chiar aici, au stat chiar aici în Phoenix, și m-au auzit spunându-vă chiar de pe această platformă, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Câți își amintesc? „Acum du-te. Ceva este gata să se întâmple.”

²³⁰ Am văzut șapte Îngeri venind. Nu a scris revista *Life* despre asta, cum ceața Acestuia plutea pe aici, cu o înălțime de douăzeci și șapte de mii și treizeci de mii în diametru? Nu este Fred Sothmann, ceilalți, Gene Norman, ei, sunt acolo în spate? Stăteau chiar acolo când cei șapte Îngeri au apărut chiar acolo pe deal. A zguduït dealurile, pe kilometri împrejur, așa. Acolo stăteau șapte Îngeri. Și au aruncat o sabie în mână, spunând, „Du-te acasă și deschide aceste Șapte Peceti care sunt date.” Și iață-le aici, adevărata taină a căsătoriei și a divorțului, și a sămânței șarpelui, și toate aceste lucruri pentru care au fost dispute. Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

²³¹ Ce este aceasta? Puterea dătătoare de viață care vine la Biserică, care O pregătește, această oră de care ne apropiem. Putere dătătoare de viață!

O, Doamne, ajută-ne să O primim. Ajută-ne să credem în Aceasta.

232 Vedeti, depinde doar de atitudinea pe care o adoptati față de Aceasta, dacă vă va face vreun bine sau nu. Vedeti? Trebuie să credeți Asta. Dacă nu O credeți, nu vă va face nici un bine.

233 Cum stătea bătrânul Samuel acolo, în fața aceluiași popor, și a spus, „V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului, în afară de ceea ce s-a întâmplat? V-am cerut vreodată bani, pentru trai?”

„Nu, dar noi oricum îl vrem pe împărat.”

234 Așa este biserica astăzi. Își vor propriile idei. Nu îți acordă nici un pic de atenție. Te ocolesc. Ei bine, asta demonstrează că puterea dătătoare de viață nu este acolo.

235 „Oh,” voi spuneți, „Ei bine, am vorbit în limbi. Am sărit și am strigat.” Asta e tot bine.

236 Dar dacă acea putere dătătoare de viață este acolo, veți recunoaște. Ca acel vultur mic; aceea este mama lui. Acesta este Cuvântul. Acesta este AȘA VORBESTE DOMNUL. Asta este ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Asta este ceea ce a fost prezis. Asta este exact ceea ce s-a întâmplat. Suntem dincolo de orice umbră de îndoială, potențial în înviere chiar acum, sfinții se pregătesc să fie luați în văzduh.

237 Așadar, Isus, atât de plin de această putere dătătoare de viață, a spus, „Dacă puteți distruge acest templu; care v-a luat patruzeci de ani, v-ați gândit, să îl zidiți; Eu îl voi ridica în trei zile.”

238 De ce? De ce a putut Isus să spună asta? Vreau să vă întreb. De ce a putut Isus să spună așa ceva? El știa că El era. Amin. Mi-aș dori să pot face asta să vă marcheze. El știa Cine era El. El știa că fiecare Cuvânt pe care Dumnezeu l-a scris despre El, El l-a împlinit. Știa că El era Cel despre care a vorbit David.

239 Știți că voi sunteți cei despre care vorbește Biblia? Știți că poziția voastră este în Cristos? Dacă sunteți în Cristos, sunteți o făptură nouă. Știți că acest Cuvânt este ca și cum ar fi viața de zi cu zi, pentru voi? Ei bine, sigur. Este al vostru. Sunteți un vultur. Asta este Hrana voastră.

240 El știa că, prin puterea lui Dumnezeu, El o va face, pentru că a fost profețit că o va face. Acesta este motivul pentru care nu l-a fost frică să spună, „Distrugeți acest templu. Îl voi ridica în trei zile, pentru că David a spus, „Nu voi lăsa sufletul Lui în locuința morților, nici nu voi îngădui ca Sfântul Meu să vadă putrezirea.” El știa că nici o celulă a trupului Său nu se va putrezi. Și se putrezește în șaptezeci și două de ore. El a spus, „Distrugeți acest templu. Îl voi ridica din nou, în cele trei zile.” De ce? El era atât de plin de acea putere dătătoare de viață care a însuflețit fiecare Cuvânt. El s-a uitat înapoi și a văzut fiecare Cuvânt pe care Dumnezeu l-a scris despre El, iar profetul a spus că El l-a împlinit. El știa că se va împlini și asta.

241 Acum, fiecare Cuvânt pe care l-a spus Dumnezeu, a spus duhul tău „amin” la Acesta, S-a împlinit în viața ta, de credincios?

242 Te oprești la ceva și spui, „Ei bine, biserica mea învață altceva”? Atunci fii atent, șoimule.

243 Observați. Vulturii cred. Nu există nicio îndoială, pentru ei. Ei cred. Observați.

244 Acum, El știa că se va întâmpla, deoarece Cuvântul a spus că așa va fi. Și fiecare Cuvânt scris despre El trebuia să se îplinească. El știa că a fost scris prin puterea lui Dumnezeu, de către sfinții profeți care au profetizat că El va face acest lucru.

245 Și profetia nu dă greș niciodată. Nu poate. Cuvântul lui Dumnezeu nu poate eșua. Și este scris în...prin Duhul care... Și acum, de asemenea, Duhul care L-a înviat pe Isus din morți, dacă locuiește în ființa ta, în trupul tău, va învia și trupul tău muritor. Apoi, împușcați-l, ardeți-l, faceți ce vreți, batjocoriți-l, dărâmați-l, refuzați-l, faceți ce vreți. Dumnezeu îl va învia, căci El a spus că o va face. Și fiecare sfânt al lui Dumnezeu care are această făgăduință în el, știe că acesta este Adevărul. Deci, nu te teme, frate, suntem deja în Paști.

246 Priviți acum la transfigurare, chiar înainte de a încheia. Transfigura, transfigurare, noi toți suntem reprezentați acolo în transfigurare. Priviți ce vedem astăzi. Observați exact ceea ce vedem astăzi, puterea dătătoare de viață a lui Dumnezeu. Noi toți eram acolo. Acolo erau sfinții morți, reprezentați în Moise; acolo era învierea; și Isus Cristos glorificat. Elisei...Moise, Ilie și Isus, toți stând pe munte; sfinții morți, sfinții răpiți; și Isus glorificat. O, Doamne!

247 Ei bine, voi spuneți...Am auzit pe cineva spunând. Ei vor spune, „Voi, oameni buni, păi, dacă ați avea o astfel de putere, ar trebui să ieșiți și să spuneți oamenilor ce puteți face.” Departe să fie asta de un Creștin adevărat, să spună așa ceva. Vedeți? Cu siguranță, noi nu pretindem nicio putere. La...

248 Dar noi facem un lucru. Când s-au întors să vadă, cu toată această putere peste ei, „Ei l-au văzut doar pe Isus.” Iar adevăratului credincios, real nu-i pasă dacă susține o denominațiune, sau nimic despre asta. El vrea doar un singur lucru, ca voi să îl vedeți pe acel Cristos proslăvit, ce contează. O experiență reală, veritabilă a Muntelui Transfigurării Îl glorifică doar pe Isus Cristos. Nu l-a glorificat pe Moise, nu l-a glorificat pe Ilie, nu i-a glorificat pe ei înșiși, nu a glorificat nimic altceva, ci ei l-au văzut pe Cristos glorificat. Și orice credincios adevărat, iată ce este în inima lui, să-L proslăvească pe Isus Cristos. Asta este ceea ce încearcă să-i facă pe oameni să vadă.

249 Nu să spună, „Ei bine, dacă veniți să vă alăturați grupurilor noastre, dacă veniți să faceți *asta* sau să faceți *aceea*.” Oh, nu faceți asta. Nu faceți asta.

²⁵⁰ Vedeti Cuvântul lui Dumnezeu, care este Cristos, mărit; și împliniți făgăduința din această zi, în această oră măreață a învierii. Observați. Și le dă bucurie să știe că suntem cu El, carne din carnea Lui și os din oasele Lui. Ce bucurie! Acesta este singurul lucru de care îi pasă unui credincios adevărat.

²⁵¹ Lor nu le pasă de o denominațiune. Nu le pasă de o organizație. Nu le pasă de ceea ce cred celelalte femei. Lor nu le pasă. Cu siguranță că nu. Ele nu vor face aceste lucruri pe care...le fac celelalte femei. Ei...Acești bărbați nu vor face acele lucruri. Nu vor sta și să piardă timp cu vreo organizație, ca să nu fie dați afară și cu teama că nu vor avea un tichet de masă. Lor nu le pasă de aceste lucruri. E un nonsens pentru ei.

²⁵² Există doar o singură dorință a inimii, aceea este, de a-L vedea pe Isus Cristos proslăvit. Purtarea lor trebuie să fie cu Dumnezeu. Trebuie să fie absolut, nimic altceva, decât doar slava lui Isus Cristos. Și ce este Isus? Cuvântul. Așa este? Acum, observați, și văzând aceeași metodă adevărată a Lui, dovedind învierea Sa. Acum, despre ce este vorba? De a vedea viața voastră, prin Cuvântul Său făgăduit, pe care El l-a spus, „El este același ieri, azi și în veci,” dovedind că El este încă viu.

²⁵³ Mie nu-mi pasă dacă toate ușile din țară îmi sunt închise. Asta, eu sunt...Așa cum am spus, am împlinit cincizeci și șase de ani, zilele trecute. Aș putea fi luat brusc. Sunt la vârsta atacului de cord. Sunt la vârsta pentru asta, și toate celelalte. Păi, ce mai contează? Pentru mine nu a contat când eram copil. Acum nu mai contează la ce oră va fi strigat numărul meu, și fișa mea va fi scoasă din raft. Mie nu-mi pasă dacă se va ști vreodată că am trăit pe pământ. Pentru mine nu contează. Nu trebuie să aibă monumente mari și clădiri mari care să spună că am fost aici pe pământ.

²⁵⁴ Un singur lucru vreau ca ei să știe, să știe că „Isus Cristos este același ieri, azi și în veci.” Și în inima mea păstrez abstractul Lui. Și știu că într-o zi...Deși, s-ar putea să fiu înecat în mare. S-ar putea să fiu ucis în Africa. Nu știu ce se va întâmpla cu mine. Dar un singur lucru știu, eu detin abstractul. Aleluia! Orice ușă poate fi închisă. Pentru mine asta nu contează deloc. Nu încerc să slăvesc vreun om sau vreo organizație, nici pe mine, sau nici vreun grup, nici nimic altceva. Vreau ca oamenii să vadă că Isus Cristos a înviat din morți și Duhul Său trăiește. „El este același ieri, azi, și în veci.”

²⁵⁵ Nu e de mirare că Isus a spus, „Nu vă temeți. Eu sunt Cel care am fost mort, dar sunt viu în vecii vecilor.”

²⁵⁶ „Pentru că acum suntem răscumpărați de El și suntem înviați împreună cu El, și suntem acum (nu vom fi) așezați în locuri Cerești în El.” Acum, când avem acest Duh în noi, abstractul, demonstrează că toate îndoielile au fost stărpite. Ce? Cristos trăiește. Nu eu trăiesc; nu eu. „Cristos trăiește în mine.” Nu

voi trăiți, ci Cristos trăiește în voi; pentru că Cuvântul Său viu trăiește în voi, demonstrând că toate conturile tuturor ideilor voastre Metodiste, și Baptiste și Penticostale, orice altceva, au fost șterse. Și Isus Cristos...

²⁵⁷ Ca pe Muntele Transfigurării, toți profeții și toate celelalte sunt încheiate. Toate zilele Luteranilor, ale Metodiștilor, ale Prezbiterienilor, toate sunt în regulă, dar, „Acesta este Fiul Meu prea iubit. De El să ascultați,” Cuvântul acestei ore, ora Peceților. Când, toate tainele de acolo din trecut, care au fost ascunse în toți acești ani, și acestea sunt... Acea mare piramidă a timpului a fost retezată, piatra de căpătâi, să fie șlefuită astfel încât Steaua lui David să se așeze la locul Ei. Și marea Biserică a Dumnezeuului viu va fi ridicată ca aripile unui vultur, purtată acolo, în Slavă. Da.

²⁵⁸ Acum în, acum în, în trupurile noastre: cu vorbirea în limbi noi; cu proorocirea și cu prezicerea; punerea mâinilor peste bolnavi și ei se însănătoșesc; lumea, moartă și toate lucrurile din lume. Noi am trecut de la moarte la Viață, și acum deținem puterea. Aleluia!

În dimineața aceea de înviere,
Când pecețile morții vor fi rupte,
Vom învia, (Aleluia!) vom învia. (Amin!)

²⁵⁹ Nu sunt destui draci în iad care să ne împiedice să o facem. Am fost rânduți de Dumnezeu pentru această oră. Cuvântul lui Dumnezeu Se manifestă chiar prin noi. Și noi trăim în Prezența lui Dumnezeu, prin făgăduința Cuvântului lui Dumnezeu. Nu există niciun diavol în iad care să mă împiedice să mă ridic. Nici o ușă care el să poată să mi-o închidă în față, în acea dimineață. Pecețile au fost rupte. Aleluia!

²⁶⁰ Sunt liber. Sunt un vultur. Nu mai sunt într-o cușcă, ci sunt liber. Am înviat din morți, în Viața nouă a lui Isus Cristos. Nu numai eu, ci fiecare bărbat, femeie, băiat sau fată care sunt prezenți aici, care a fost umplut în acel Duh al lui Dumnezeu, este o făptură nouă în Cristos. Și tu ești un vultur.

²⁶¹ Noi suntem vii, astăzi, și ne bucurăm de înviere pentru totdeauna. Pentru că El trăiește, și noi suntem vii. Și El trăind în noi, ne face pe noi vii. Iar Duhul care L-a înviat pe El din morți, care locuiește în ființa noastră, va învia trupurile noastre muritoare, la acel mare Paște Etern. Slavă lui Dumnezeu!

²⁶² Oh, luați lumea, luați tot ce vreți, dar dați-mi-l pe Isus. Amin. Eu Îl iubesc. El este toată lumea, pentru mine.

²⁶³ Și pentru că voi sunteți o parte din El, eu sunt o parte din voi și voi sunteți o parte din mine. Și, împreună, suntem o parte din El.

²⁶⁴ O, Creștine, ce oportunitate avem! Avem oportunități pe care Sfântul Pavel nu a visat niciodată să le aibă. Avem oportunități

pe care Enoh, și Ilie, și toți ceilalți nu le-au avut niciodată. Ce oportunități avem acum!

²⁶⁵ Și există o oaie mică pe undeva acolo, și El nu va fi mulțumit până când acea oaie nu va intra în staul. Cu ajutorul lui Dumnezeu și printr-o vedenie, și AȘA VORBEȘTE DOMNUL, mă întorc peste mare. Din câte știu eu, acea ultimă oaie mică poate fi una neagră acolo jos, unde nici măcar nu cred că au un suflet. Dar Dumnezeu știe altceva. Voi căuta până în ultima zi a vieții mele să o găesc pe acea oaie, oriunde ar fi ea.

²⁶⁶ Sper că nu am jignit niciodată pe vreunul dintre frații mei spunând aceste lucruri dure. Eu...Nu ca și cum nu aș vrea să mergeți la biserică. Sigur, vreau să mergeți la biserică. Mergeți la biserică oriunde vă duceți. Dar doar nu lăsați ca asta să fie nădejdea voastră, să spuneți, „Ei bine, eu aparțin la *aceasta* sau aparțin la *aceea*.” Oh, frate, soră, aparțineți lui Cristos. Mergeți la biserică, dar aparțineți lui Cristos. Amin.

²⁶⁷ Lăsați ca—lăsați ca acest potențial, dacă nu este în voi, să vă însuflețească chiar acum la Viață. Nu vreți să O primiți acum?

²⁶⁸ Această sală este plină de Aceasta. O simt peste tot pe mine. Știu că este aici, puterea lui Dumnezeu, marele Văzător al vedeniilor, marele Prevestitor care poate spune lucrurile și nu dă greș niciodată, Cel mare care poate vorbi și nimeni nu poate spune că este „nu,” un Om care poate deschide și nimeni nu poate închide. Cel care a fost mort este acum viu, și este viu, astăzi, aici în Phoenix, umblând printre florile nou-născute.

²⁶⁹ Nu e de mirare că, în acea dimineață de Paște, mici picuri de rouă stăteau pe obrazul fiecărui crin și al fiecărui trandafir. De ce? Știa că a fost crescut din pământ și undeva acolo este o floare Eternă care înflorește. Îi va lua locul cândva. Așa este.

²⁷⁰ Nu e de mirare că lacrimile de bucurie ne pot curge pe obraji. Nu e de mirare că inimile noastre freamătă și se cutremură atunci când putem simți aceeași putere de transformare venind în viața noastră și umplându-ne, chiar și pentru că ne lasă să vorbim într-o limbă care vine din Cer.

²⁷¹ Suntem atât de însuflețiți sus în prezența Lui acolo, prorocim, prevedem, prezicem și totul se potrivește perfect cu Cuvântul. Dacă prorocește contrar Acestuia, să nu credeți. Dar dacă este în concordanță cu Cuvântul, este deja spus, AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

²⁷² „Nu vă temeți. Eu sunt Cel care a fost mort și sunt viu în vecii vecilor.” Aceasta este pecetea de Paște a lui Dumnezeu care pecetluiește fiecare literă a acestui Cuvânt în inima voastră. Ce este pecetea? „Voi sunteți epistole scrise, citite de toți oamenii.” Voi știți asta. Dar când Dumnezeu v-a revendicat, El v-a pecetluit cu pecetea de Paște, că ați înviat cu Cristos și sunteți o faptură nouă.

273 Dacă nu ați fost pecetluiti în această dimineață, faceți-o în timp ce ne plecăm capetele.

274 [Un frate începe să vorbească într-o altă limbă. Porțiune goală pe bandă—Ed.]...Doamne. Ați auzit asta?

275 Gândiți-vă acum, cu capetele plecate. Romani 8:11, „Dacă este așa, că Duhul care L-a înviat pe Cristos din morți este în voi, va învia și trupurile voastre muritoare.”

276 La ce ne putem aștepta, oameni buni? Ce a mai rămas? Uitați-vă la Formosa și la toată lumea. Și rachetele atomice și toate celelalte, gata să lovească lumea, și atât de nervoși, și speriați, și tipând. Iar acești imitatori de filme sunt acolo, spunând tot felul de glume, exact ca un băiețel care trece prin cimitir, fluierând noaptea, încercând să îi facă pe oameni să creadă că totul este în regulă. Să nu vă lăsați înșelați. Venirea Domnului este aproape.

277 Observați, zilele trecute, un pescar a venit și mi-a spus, stând acolo jos în golf, că, un fel de punct accidentat sau ceva de genul acesta, aici jos. Și cum, că, cu mult timp înainte ca cutremurul să scuture în Grecia, toți peștii care de obicei se hrănesc pe la acea oră a dimineții, nu s-au mai hrănit. Ce s-a întâmplat? Nu erau la suprafață. A doua oară când s-a întâmplat, același lucru a avut loc. El a știut chiar atunci că ceva urma să se întâmple. Peștii nu se hrăneau la acea oră.

278 Și toți pescărușii și așa mai departe care se hrăneau cu pești, au încetat să se mai hrănească. La acea oră a dimineții, atunci se hrănesc. Doar stăteau pe mal, s-au îndepărtat de stânci și așa mai departe. Pentru că, doar în câteva minute, mușchiul de mare a început să clocotească din pământ, de pe fundul mării. Vedeti? Acei pești au știut asta înainte să se întâmple.

279 Mergând în India, am citit ziarul, spunea, „Cutremurul trebuie să se fi terminat.” Zile întregi, păsărelele nu s-au mai întors la cuiburile lor din stânci. Vitele nu mai stăteau în jurul adăposturilor sub...la umbră, în căldura zilei. Oile stăteau chiar în mijlocul câmpului, sprijinite unele de altele. Nu se duceau în jurul acelor pietre, cu două sau trei zile înainte de producerea cutremurului.

280 De ce? Oile știau asta. Știau că se va întâmpla ceva. Acele păsări știau că se va întâmpla ceva. Acei pescăruși știau că se va întâmpla ceva. Acei pești știau că se va întâmpla ceva. Este același Dumnezeu care a condus acele animale în arcă.

281 Nu puteți vedea, oameni plini de Duhul, că ceva urmează să se întâmple? Nu vă așteptați ca *ceva* mare universal să se reverse; nimic altceva decât Venirea Domnului Isus. Amintiți-vă, amintiți-vă doar Cuvintele și promisiunea Domnului.

282 Nu vreți să intrați chiar repede? Îndepărtați-vă de zidurile acelea mari. Învierea este aproape acum. Dacă este cineva aici

care nu știe că vor merge în acea înviere, și nu sunt siguri că au acea putere de înviere odihnindu-se în ei!

²⁸³ Chiar dacă viermii pielii îl distrug, chiar dacă o bombă atomică explodează chiar în mijlocul vostru, nu va distruge niciodată acea putere dătătoare de viață, de înviere. Nu, nu. Soră, frate, numele tău prețios este pus în Cartea Vieții Mielului, acolo sus. Nici un om nu-l poate șterge. Nu există destule compoziții de frecat, în lume, pentru a șterge numele tău din Carte Acolo, unde Sângele Lui l-a cumpărat.

²⁸⁴ Dacă nu ești sigur de asta, nu—nu risca cu asta acum. Vedeți? S-ar putea să-ți asumi riscul de a trece printr-o baricadă undeva și să nu fii ucis, dar tu nu vei trece prin această baricadă. Nu, nu. O vei încasa. Nu trebuie să o faci. E o lumină roșie care clipește acum. Ocolește, ocolește-ți propriile idei, ocolește lucrurile lumii.

²⁸⁵ Veniți. Haideti să fim înviați împreună în acest mare timp de Paște, marea sărbătoare a Paștelui. Poți să o sărbătorești în inima ta în această săptămână? Dacă nu puteți, vreți doar să ridicați mâna către Dumnezeu?

²⁸⁶ Spuneți, „Doamne, nu sunt sigur de asta. Nu știu dacă aș putea să fac toate astea sau nu. Mă vei ajuta Tu? O să ridic mâna către Tine, Doamne. Ajută-mă.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Asta-i bine. „Eu—eu—eu te vreau pe Tine, Doamne. Ajută-mă. Eu—eu vreau—vreau să fiu înviat. Eu—eu vreau să fiu. Vreau să am potențialul acum. Vreau să știu că e bine. Vreau să știu că e bine, Doamne. Știu, nu pot face nici o greșelă...” Nu vrei nici o greșală atunci. Nu va fi...va fi prea târziu. Acum este ziua. Vai! Acum este ziua. Nu mai aștepta.

²⁸⁷ Nu cu mult timp în urmă, predicam. Era un bătrân de culoare care a venit acolo în spatele clădirii și m-a întâmpinat. A spus, zice, „Reverend, vreau să îți spun ceva. Eu spun că ai dreptate.” A spus, „I-am spus Domnului, cu mult timp în urmă, că vreau să am biletul în mână în dimineața aceea. Vreau să știu că e marcat corect.” A spus, „O să fie multe necazuri acolo jos, la râu.” A spus, „Eu—eu—eu cobor la acel râu.” A spus, „Eu—eu nu vreau probleme acolo. Vreau să rezolv totul aici.” Așa este.

²⁸⁸ Aveți viza? Dacă nu aveți viza... Poate că aveți pașaport, dar, dacă nu ai viza, nu poți intra în Țară. Știți asta. V-ați pregătit totul? Dacă nu este așa, chiar acum este momentul să o faceți.

²⁸⁹ Nu vă temeți, dacă sunteți puțin speriați. Acum, sunt cam o sută de mâini care s-au ridicat aici. Așa că, dacă sunteți puțin speriați, acum haideți să rezolvăm asta.

²⁹⁰ Acum, știu că avem moduri diferite. Unii spun, „Apropiati-vă, dați-mi voie să dau mâna cu voi.” Alții spun, „Veniți sus, îngenuncheați la altar.” Acum, acestea sunt în regulă. Nu am nici

un cuvânt de spus împotriva, deloc, nici un lucru, la nimic din ce spun ei.

291 Dar dați-mi voie să vă spun calea mea. „Și toți cei ce au crezut, și toți cei ce...” Venirea la altar nu te va face să crezi. Să dai mâna cu slujitorul nu te va face să crezi. Dar dacă ești chemat de Dumnezeu și ești un vultur, de la bun început, doar un strigăt îți va spune. Vei crede. Dacă tu chiar crezi, mă voi ruga cu tine.

292 Îți poți imagina că acel vultur micuț mai stă în acea curte? Nu, nu. Huh-uh. Nu. Nu mai sta aici, prietene. Să—să fim răpiți acum. Harul lui Dumnezeu este aici ca să o facă.

293 Tată Ceresc, ne dăm seama că ne apropiem de ora de încheiere. Nu mai avem prea mult timp să fim aici acum. Nu ca vârstă, ci ca timp. Credem că sunt mulți tineri prezenți aici, vor trăi când se va întâmpla asta. S-ar putea să se întâmple chiar astăzi. Nu știm minutul sau ora. Dar, Doamne, Tu ne-ai spus, „Când vedeți aceste lucruri având loc,” și ele au loc acum de mult timp.

294 Știm că am depășit cu mult, conform oamenilor de știință. Acum șase, șapte ani, noi eram la trei minute de la miezul nopții. Nu știm cât de mult timp este, ticăind, dar știm că suntem chiar acolo.

295 O, Doamne, să avem această siguranță: să vedem că inima noastră punctează fiecare promisiune a lui Dumnezeu cu „amin,” să vedem că Duhul Însuși, care a intrat în noi, ne trezește ființa.

296 Doamne, fă ca frații mei să vadă asta, în această dimineață. Fă ca frații mei să vadă asta, că acel Duh vine înăuntru și trezește la Cuvânt. Lasă-le pe surorile mele să vadă același lucru, Doamne. Și apoi, dacă văd ceva care nu le permite să se trezească la acel Cuvânt, O Doamne, fie ca ele să se debaraseze de acel lucru foarte repede. Îngăduie asta, Tată. Totul este în mâinile Tale acum. Știu că am eșuat în multe lucruri și continui să eșuez, dar, Doamne, am făcut tot ce am știut să fac. Acum este în mâinile Tale. Ei sunt ai Tăi. În Numele lui Isus, primește-i, Tată.

297 Acum, vouă care sunteți aici și care aveți nevoie de vindecare pentru trupurile voastre. Câți credincioși sunt aici? Ridicați-vă mâna. „Eu sunt credincios, din câte îmi cunosc inima.” Câți au în posesie? Știți, fără nici o umbră de îndoială, că în inima voastră, chiar acum, ați fost înviați din morți? Știți? O, vai! Ce s-ar putea întâmpla atunci într-o astfel de adunare? Știu că am întârziat, dar ce s-ar putea întâmpla chiar acum? Doar gândiți-vă la ce s-ar putea întâmpla. Potențialul se află chiar în voi. Vedeți? Tu, cu mâna ridicată, ai făcut ca—ca un jurământ, către Dumnezeu, că, „știu că mi s-a întâmplat ceva. Poate că nu sunt chiar acolo unde ar trebui să fiu.”

298 Nici eu nu sunt. Nu, domnule. Sunt foarte departe de unde ar trebui să fiu. Dar știu un lucru, am trecut de la moarte la Viață.

Știu că mi s-a întâmplat ceva. Mulți...Nu ca om bătrân acum, dar eu mulți, mulți ani în urmă, s-a întâmplat.

²⁹⁹ Și știu că, în acea zi când am intrat în acel spital, când am avut marea mea provocare. Mi-am văzut soția murind; eu ceream înapoi viața ei. „Și ce am făcut decât să stau la colț de stradă și să predic, și să mă rog pentru cei bolnavi?”

Și atunci Satan a spus, „Ei bine, El nu va răspunde la rugăciunea ta.”

³⁰⁰ Am văzut-o murind, dar știu că în ea era acea putere de înviere. Acele oase vor învia.

³⁰¹ Mi-am văzut copilașa zăcând acolo. Și mi-am pus mâna pe ea, am spus „Doamne, nu o lua.”

³⁰² Se pare că El a tras cortina în jos și a spus, „Nici nu vreau să te mai aud.”

³⁰³ Satan a spus, „Iată. Doar un singur cuvânt...” El nu a fost atât de nesăbuit să-mi spună că nu există Dumnezeu, pentru că eu știam asta. Dar a spus că El nu mă iubește, că Lui nu-i pasă de mine. Vedeți? Fiecare lucru rațional, a spus, „Ești doar un tânăr, încă de douăzeci de ani. Soția ta zace întinsă aici, la morgă. Și iată copila ta se duce acolo. Și—și doar...Ai spus că este un mare Vindecător, și că El este toate *acestea*. Și, uite, ce face El? Un singur cuvânt, El nici măcar nu ar trebui să-l rostească, doar să se uite acolo jos și să spună. Doar să dea din cap, doar atât ar avea loc, și ar fi vindecată. Dar, vezi, El nu te iubește. Lui nu-i pasă de tine. Îți lasă copila să moară chiar acolo acum, chiar acum, și refuză chiar să-ți asculte rugăciunea în această oră întunecată.”

³⁰⁴ Tot ce a spus el a fost absolut adevărul. „Deci, ce ai făcut? Ai muncit toată ziua, până când abia te-ai mai putut ține pe picioare. Și apoi stăteai treaz toată noaptea, până la ora douăsprezece și unu. Stând la colțuri de stradă, predicând. Făceai vizite la spital. Doar veneai și te puneai pe un scaun, să stai acolo și să dormi o oră sau două și te întorceai din nou la muncă. În noaptea următoare, același lucru. Și iată-te aici, în vârstă de vreo douăzeci și unu, douăzeci și doi de ani. Fiecare prieten, fiecare domnișoară, fiecare tânăr cu care te-ai asociat vreodată, te-a făcut nebun de legat. Și ce-ai făcut? Te-ai făcut de răs. Nu-ți dai seama?” Eram pe punctul de a fi de acord cu el.

³⁰⁵ Și Ceva adânc în mine, asta a fost acea putere dătătoare de viață. Am spus „Domnul a dat și Domnul a luat. Bindecuvântat fie Numele Domnului.”

Când toate nădejtile mele cedează,
Atunci El este toată nădejdea și încrederea
mea.

Căci pe Cristos,...

[Porțiune goală pe bandă—Ed.]...nisipul
mișcător.

Oh, El va veni cu sunet de triumf,
Atunci să fiu atunci în—în El să fiu găsit,
Înfășurat în veșmintele neprihănirii Sale.

306 Nu în ale mele; nu am niciuna. Ale mele sunt zdrențe murdare, mizerabile. Nu mi-ar plăcea să încerc să ajung în Cer cu predicile mele. N-aș vrea să încerc să ajung în Cer cu ajutorul vedeniilor mele. Mă duc în Cer pentru că dețin harul Lui în inima mea. Harul Lui, de aceea mă duc. Așa mergem noi.

307 Oh, prietene, tu faci parte din acest Trup. Voi sunteți copilașii lui Dumnezeu. Acum, spun asta ca să vă întăresc nădejdea. Dacă ați găsit...

308 Dacă am găsit favoare înaintea voastră, v-am spus Adevărul... Și ceea ce v-am spus, este—este profetul care a spus, din anii trecuți. Nu ca să mă fac profetul Lui. Nu, domnule. Dar vă spun Adevărul. A spus El vreodată altceva decât ceea ce era corect? Vă cunosc de vreo douăzeci și ceva de ani, aici în Phoenix, de când cu acea cântare *Aș Vrea Să Stau De Vorbă Cu El*, la biserica fratelui Outlaw, cred că era, și a fratelui Garcia. V-am spus eu vreodată ceva în Numele Domnului, ce nu s-a întâmplat?

309 Țineți minte, există o singură nădejde. Primiți această putere dătătoare de viață. Vă va susține. Când orice altceva a cedat, vă va susține.

310 Unii dintre ei spuneau, „Te-ai ținut de religia ta, frate Branham?”

Am spus, „Nu. Ea m-a ținut.”

311 Ea mă ține. Nu eu o țin. Nu contează dacă eu rezist sau nu. Ci dacă El a rezistat sau nu. El este cel care a rezistat pentru mine.

312 El nu a fost nevoit să o facă. Îngerii erau așezați în fiecare copac și spuneau, „Doar întinde-ți degetele. Doar arată; nu trebuie să le iei de pe cruce. Doar indică cu degetul și privește ce.” Vedeți, acel grup batjocoritor. Dar dacă El ar fi făcut asta, eu nu aș fi putut avea această mărturie astăzi; nici voi nu ați fi putut-o avea. Dar pentru că El a rămas la cruce, El a ținut acolo, de aceea eu țin cu El.

Pe Cristos, Stânca tare, eu stau;
Toate celelalte terenuri sunt nisipuri
mișcătoare.

313 Acum, dacă sunteți bolnavi, vreți să vă puneți mâinile unii peste ceilalți. Să ne rugăm. Doar puneți mâinile peste cineva de lângă voi. Indiferent de care este necazul vostru, aveți credință acum. Dacă v-am spus vreodată Adevărul, vă spun acum. Vedeți? Isus a spus, „Aceste semne vor însoți pe cei ce cred.” Și voi sunteți credincioși, voi doar ridicați mâinile. Nu vă îndoiti. E un sârman suferind peste care v-ați pus mâinile. Cineva are mâinile puse pe voi.

314 Amintiți-vă de acea putere dătătoare de viață, acea putere care l-a înviat pe Isus din mormânt. Acum aveți credință în ceea ce aveți în—în propriul vostru trup. O să ajute acea persoană peste care ați pus mâna. „Dacă Asta locuiește în voi, va învia și trupurile voastre muritoare.”

315 Dragă Dumnezeu, așa cum stau aici în această dimineață, aproape de ora amiezii, când este cam pe la această oră din timpul zilei când Isus a strigat, „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit? Mi-e sete.” Nu e de mirare, profetul a prevăzut asta și a spus, „Toate oasele Mele, se uită la Mine. Mi-au străpuns mâinile și picioarele.” „Dar El a fost numărat cu cei fărădelege. Dar El a fost rănit pentru fărădelegile noastre. El a fost zdrobit pentru nelegiuirea noastră. Pedepsa pentru pacea noastră a fost asupra Lui, și prin rănilor Lui noi suntem vindecați.” Noi pretindem asta, în această dimineață, Doamne. Noi pretindem asta.

316 În dimineața acestei învieri, să notăm, acest Adevăr adevărat pe care l-am spus, Doamne, din Cuvântul Tău, în Prezența lui Dumnezeu. El este Judecător, iar noi suntem martori că El ne-a răscumpărat. Și în noi zace, prin harul lui Dumnezeu, acea putere de înviere. Și prietenii noștri sunt bolnavi, cei peste care sunt puse mâinile.

317 O Doamne, îl provocăm pe diavol, în mijlocul credinței noastre în această dimineață, cu mâinile puse peste oameni, iar eu cu mâinile întinse peste oameni. Fie ca orice boală, orice suferință care încearcă să țină poporul, în prezența acestui Adevăr adevărat, să iasă afară. În Numele lui Isus Cristos, fie ca acești oameni să fie eliberați astăzi. Căci, Biblia, Cuvintele Dumnezeului nostru au spus, „Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, aceștia se vor însănătoși.” Și mâinile noastre au fost ridicate în aer, spre Tine, Doamne.

318 Așa cum fiecare plantă de pe pământ bea la izvorul Tău, și sigur că pe măsură ce acea plantă, care este germinată, bea din izvorul Tău, începe să se dezvolte. Începe să crească. Tulpina de porumb, floarea, orice ar fi, care bea din fântâna Ta, crește spre Tine.

319 Și în această dimineață, am crescut, centimetri, Doamne. Putem ajunge mai sus. Noi bem la fântâna Ta. Suntem făpturile Tale, cu puterea învierii în noi, Doamne. Și ne rugăm ca Tu să ne ascuți rugăciunea pentru frații și surorile noastre. Și fie ca fiecare necaz, care îi împiedică pe acești dragi oameni de aici, care au în posesie această putere, Doamne, să îi elibereze, ca ei să poată sluji lui Dumnezeu. Și va fi bine, Doamne. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

320 Îl credeți? Să lași un lucru ca acesta? Cum poți să o faci? Trebuie doar, se pare, să te desprinzi. Simțiți în acel fel? Eu—eu—eu...Poate că sunt doar eu, că sunt... Dar am avut un

sentiment, un sentiment ciudat când am venit printre oameni, unde sunteți adunați așa. Știu, undeva, invizibil aici; la fel ca radioul, televiziunea, orice ar fi, care trece prin această sală; Cristos este în această sală. Gândiți-vă doar, Răscumpărătorul nostru! Tony, El este aici. Amin.

³²¹ Și cine ar putea fi mai fericit decât oamenii care posedă, cu dovezile Biblice ale fiecărui Cuvânt al lui Dumnezeu manifestat, să vadă până la Îngeri și Ființa Lui, așa cum au făcut-o de-a lungul veacurilor! Și iată, Cuvintele văzătorilor, prezise și s-a întâmplat întocmai. Și iată-ne în ajunul Venirii Sale. Oh, ce timp minunat!

³²² Îl vom vedea pe El. Într-una din aceste zile, El va fi aici. Până când El va veni, vă veți ruga pentru mine? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Am primejdii periculoase în fața mea. Știu asta. Vedeti? Și mă întâlnesc cu păgâni care te-ar împușca, la fel ca și cum ar lua o înghițitură de apă, și ești lichidat. Vii pe terenul lor, diavoli care te provoacă cu Biblia, la fel de ușor. Dar nu am văzut nici măcar odată ca Dumnezeu nostru să nu fi câștigat victoria. Mă duc în Numele Lui, în Numele Domnului Isus Cristos, nădejdea Vieții Eterne, a învierii și a Vieții. „Cel ce trăiește și crede în Mine, chiar dacă ar fi mort, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.” Eu cred că acesta este Cuvântul Etern al lui Dumnezeu. Credeți și voi același lucru? [„Amin.”] Vă rugați pentru mine? [„Amin.”] Eu mă voi ruga pentru voi. Fie ca Dumnezeu să ne vegheze până când ne vom întâlni din nou.

³²³ Acum să ne ridicăm în picioare, doar un moment. (Ai ceva ce vrei să spui?)

Să ne aplecăm capetele.

³²⁴ Nu ar fi corect să nu cântăm această mică cântare, nu-i așa? Vă amintiți cântarea noastră, *Îl iubesc*, este lucrul acesta în fiecare inimă? Haideți să o cântăm. Soră, dragă, vrei să...Vreau să spun că apreciez și cântatul tău, soră. Bine.

Îl iubesc, Îl iubesc Că-
ntâi El m-a iubit
Și a plătit mântuirea mea Pe
lemnul Calvarului.

Acum vom schimba cântarea.

Credința mea privește sus spre Tine, Tu
Miel al Calvarului,
Mântuitor Divin;
Acum ascultă-mă în timp ce mă rog,
Oh, ia toată vina mea,
Oh, fă ca eu din această zi
Să fiu total al Tău!

325 Nu-i așa că asta vă face ceva? La câți le plac acea reală din inima...Eu—eu—eu iubesc cântările jubiliare. Sigur, că da. Dar când ești într-un duh de închinare, nu vă plac acele vechi imnuri dulci? Eu cred că Duhul Sfânt s-a mișcat asupra lui Eddie Perronet și peste aceia care au scris acele cântări vechi și mărețe. Nu credeți asta? Fanny Crosby, când ea a scris:

Nu trece de mine, al meu, O Mântuitorule
blând,
Ascultă-mi strigătul umil;
În timp ce Tu îi chemi pe alții, Nu
trece de mine.

Tu Izvorul la toată mângâierea mea,
Mai mult decât viața pentru mine,
Pe cine am eu pe pământ în afară de Tine? Sau
pe cine în Cer decât pe Tine?

326 Nu-i asta minunat? Asta ne face să ne dorim să cântăm *Îl Iubesc*. Nu-i așa? Acum, în timp ce cântăm de data aceasta, *Îl Iubesc*, haideți...Ne iubim unii pe alții. Dacă nu ne iubim unii pe alții, atunci nu-L putem iubi pe El. Acum haideți să dăm mâinile unii cu ceilalți. Doar ridicați-vă, și doar întindeți mâna peste masă undeva, dați-vă mâna, unul cu celălalt.

Eu...(...?...)
Și a plătit mântuirea mea Pe
lemnul Calvarului.

Să ne plecăm capul acum.

327 Îl vom ruga pe fratele Williams, tânărul frate Williams, să vină aici doar pentru un moment. Îl voi ruga dacă va dori să elibereze această audiență în rugăciune.

328 Îl iubesc pe fratele Williams, un tânăr Creștin, care cred că este cu adevărat un slujitor al lui Cristos, mica lui familie. Am multă părtașie cu aceștia. Și cu acei prețioși băieți Moseley și cu toți aceștia, am fost împreună, și cu așa de mulți dintre prietenii mei dragi de aici din Phoenix, pe care îi iubesc din toată inima mea. Cred că, în acea dimineață, în acea vedenie, El a spus, „Tot ceea ce ai iubit vreodată și tot ceea ce te iubește, Dumnezeu ți-a dat.”

329 Cred că cineva aici se pocăiește de păcatul ei, jos pe podea, o tânără doamnă care plânge.

Să ne plecăm capetele un moment pentru ea.

330 Dragă Dumnezeu, este aceea cea oaie mică care a mai rămas în Phoenix? Nu știu, Doamne. Tu știi. Dar, într-o zi, va fi. Dar, Tată, aceasta, fără îndoială, este una. Așa că mă rog ca Tu să o ajuți, chiar acum. Deschide dulce poarta, spune, „Vino, copilă a Mea. Intră de pe drumul obosit și ostenit. Te-ai împiedicat acolo, în întuneric. Am ieșit, astăzi, să te iau. Duhul Meu este cel care îți vorbește și te aduce în turmă acum.” Îngăduie, Doamne. Fie

ca această tânără femeie...chiar la răscrucea vieții aici. „Cine va asculta Cuvintele Mele și va crede în Cel care M-a trimis, are Viață veșnică.” Dă-i-o, dragă Dumnezeu, acestei tinere Creștine. „Pe cel ce va veni la Mine, Eu nu-l voi izgoni nicidecum.” În timp ce sfinții stau deasupra tinerei femei, rugându-se.

³³¹ Amintiți-vă, chiar și Pavel, care a fost lapidat atât de rău încât era pe moarte, și când sfinții au stat deasupra și s-au rugat, viața a revenit. Pentru că, în trupurile acelor sfinți era acea putere dătătoare de viață care a adus duhul de viață înapoi la Sfântul Pavel. Dumnezeu, cu siguranță, putea să facă rugăciunea, de moarte să iasă din...sau ca moartea să iasă din persoană, prin rugăciunea credinței, la viață. Îngăduie, dragă Dumnezeu.

³³² Binecuvântează-ne acum, în timp ce Te așteptăm pe Tine. În Numele lui Isus Cristos, ne rugăm.

³³³ Acum, cu capetele voastre aplecate, îi voi cere fratelui Williams.